

OBČINA VITANJE

Grajski trg 1, 3205 Vitanje
Telefon: 757 43 50, Telefax: 757 43 51,
E-mail: info@vitanje.si
Spletna stran: www.vitanje.si

Uradne ure:

ponedeljek in petek: 8.00 - 14.00
sreda: 8.00 - 16.00

Izdajatelj: Občina Vitanje

Odgovorna urednica: Romana Holobar
Uredniški odbor: Slavko Vetrlih, Viktor Jager,
Tone Ošlak, Srečko Fijavž
Lektorica: Marija Menih
Oblikovanje in tisk: Novice d.o.o.

Glasilno izhaja štirikrat letno
v nakladi 700 izvodov in je brezplačno.

Naslovnica foto: Mediaspeed

KAZALO

3 BESEDA ŽUPANA

4 OBČINA DANES IN JUTRI

11 VITANJE SKOZI ČAS

14 AKTIVNOSTI

15 ČESTITAMO

16 ZGODOVINA CERKVA

18 DRUŠTVA IN AKTIVNOSTI

26 IZ VRTCA IN ŠOLE

30 OBVESTILA IN SPOROČILA

Pohorske zapovedi

Tako kot je Mojzes po predhodno pridobljenem znanju pri egiptovskih faraonih zasnoval in objavil 10 božjih zapovedi, tako je tudi naš »hudomušni pohorski pevec« Jurij Vodovnik zbral nekaj resnic, ki jim je tako kot božjim zapovedim največ botrovalo življenje.

Vse te iskrive, resnične in stare misli bi šle najbrž v pozabo, pa so jih na srečo rešili naši narodopisci in »igralci«, ki so in še recitirajo Vodovnika.

Eden zelo posrečenih je zagotovo g. Marko Cvahte, pa Elko Oplotnik, med zapisovalci tekstov ne gre prezreti Gombača, rad kaj povzame in zapiše Gričnik.

Nedavno sem s »povzetimi zapovedmi« v vitanjskem narečju posvaril nastopajoče in prisotne na Grajskem večeru in mnogim so bile Vodovnikove misli všeč.

Zaradi izvirnosti in domiselnosti se mi zdi prav, da so objavljene tudi v Vitanjčanu.

Takole je spoznanja zapisal Vodovnik:

Ne verjemi vsega, kar čuješ.

Ne stori vsega, kar mureš.

Ne puvej vsega, kar vejš.

Ne požri vsega, kar vijdiš.

Ne ponunčaj vsega, kar maš.

Ne puzabi vsega, kar znaš.

Seveda omenjene vrstice najlepše zvene v narečju, zato so tako tudi zapisane.

Naj ostanejo za spomin...

Slavko Vetrlih

Takrat, ko je bilo toliko os...

Ko se bomo čez leta, če jih učakamo seveda, pogovarjali, kaj vse se je v preteklosti zgodilo v vitanjski občini, se bomo dogodkov letošnjega leta zagotovo najlažje spomnili po preštevilnih nadležnih spremljevalkah letošnjih dogajanj - osah.

Toliko jih osebno ne pomnim in vem, da v tem spoznanju nisem edini.

Ob tej nadlogi se je nanizalo neverjetno veliko poskusov za pregon nadležnic.

Najprej sem slišal nasvet, da je potrebno na mizo natrositi bakrenih kovancev, pa os ne bo blizu.

Obrnil sem cel »šparovec« kovancev na mizo pod senčnikom. Tam, kjer je bil denar, ose res niso mogle sestati na mizo, so pa enako veselo poplesavale nad njim in okrog nas.

Naslednji nasvet, ki ni rodil uspehov, je narekoval, da je potrebno v posodo z vodo namočiti jedilni pribor.

Stvar, ki se je edina obnesla, je bilo sežiganje prave kave, katere dim osam resnično ni prijal.

Ker je vsaka nadloga za nekaj dobra, je bilo slišati, da so v naši zadružni trgovini prodali rekordne količine Pipsa, pa Pitroida in ostalih insekticidov, ki smo jih kupovali v neizmerni vnemi, da zmagamo.

Moja edina osebna zmaga se je zgodila v moji kleti, kjer je osji trop dobesedno v hipu prekril kletno svetilko, ko sem le za nekaj minut pustil odprta vrata. Za zaprtimi vrati je Pips deloval hitro, še prej pa sem bil poplačan s petimi osjimi piki...

Dogajalo se je, da se je v pravkar odprti steklenici piva v hipu znašla osa, prek prvega srka končala v grlu nič hudega slutečega pivca in se oddolžila z nadvse bolečim pikom v grlu.

Takih in podobnih problemčkov je bilo nedvomno preveč. Mnogi namigujejo, da osja nadlega pomeni hudo zimo, o čemer se bomo kmalu prepričali.

Na srečo je šlo pri naših skupnih prizadevanjih sorazmerno dobro.

Tu in tam so grozili piki, a moram reči, da smo se jih dokaj uspešno branili.

Precej drugačno podobo oz. preobrazbo pa je doživel center Vitanja. Tam se je z obnovljenim cestnim odsekom od Tišlarjevega mostu do pošte izjemno polepšala podoba tega dela in se pred dnevi zaključila z izredno lepim dogodom ob odprtju nove pošte. Lastna hvala cena mala. Če pa tujci povedo, da Vitanja skoraj ni več moč prepoznati, da so jim rešitve in pridobitve izjemno všeč, potem že mora biti nekaj na tem.

Novo fasado je dobil tudi gasilski dom, ki je prenovljen upravičeno v ponos našim gasilcem, kraju in Občini.

Na terenu rešujemo vse zastavljene naloge. Izvajajo se dela na hišnih priključkih širokopasovnega omrežja. Vse je dogovorjeno za asfaltiranje cestnih odsekov v Zg. Breznu in na Hudinji. Večina živečih ob teh odsekih si bo uredila dvorišča in dovoze, kar je še posebej pohvalno. Izjemno lepe uspehe dosega župnija pri urejanju propadajočih sakralnih objektov.

Pohvalo in zahvalo ob tej priložnosti izrekam ključarjem, gradbenemu odboru in vsem, ki ste darovali in poskrbeli za več kot odlično in hitro obnovo cerkve sv. Antona. Zgledom sledimo vsi, ki nas družijo cerkve sv. Marjete, kjer posnemamo dobro delo predhodnikov. Zaradi tega zanjemo lepe uspehe z blagoslovom in dokončanjem del na zvoniku cerkve. Pohvala seveda tudi tamkajšnjim ključarjem, domačinom in gradbenemu odboru, celjskemu škofu dr. Stanislavu Lipovšku, dekanu g. Alojziju Vicmanu in

priljubljenemu patru dr. Lojzetu Cviklu, ki zna z odličnim pristopom in delom z ljudmi premostiti prav vse težave.

Vsa ustvarjena povezanost pušča pozitivne sledi tudi v širši skupnosti, česar ne gre prezreti.

Zaradi vsega tega človek dobi občutek, da je v Vitanju izjemno lepo živeti, da je vredno za skupno dobro tudi kaj žrtvovati.

Znamo se kljub hitremu tempu tudi izjemno prijetno pogovoreti, kar je moč zaznati na številnih srečanjih in druženjih. Eden takšnih dogodkov je bil nedavni koncert oz. 3. grajski večer kvarteta AS, kjer smo ob nastopih naših glasbenih ustvarjalcev lahko resnično žareli od ponosa.

Kot opazate, je v Vitanju zrastle v »letu os« zanimiva zgradba, ki bi v domišljiji bila skoraj podobna velikanskemu osjemu domovanju, če ne po obliki, pa po dogajanju, saj je v njej vseskozi izjemno živo, zaradi zahtevnosti gradnje pa tudi nevarno.

Pred zadnjo sejo občinskega sveta so si zgradbo lahko ogledali tudi občinski svetniki in predsedniki vaških in trške skupnosti, predsednica nadzornega odbora in vabljeni gostje.

Če priznamo ali ne, stavba preseneča od zunaj, še veliko bolj pa od znotraj.

Za vse doslej postorjeno je potrošeno cca 700.000 EUR. Na razpolago iz zneskov pogodbenih obveznosti države pa naj bi bilo še cca. 1.200.000 EUR, kar pomeni, da se bo na objektu delalo še izjemno veliko, plačevalo pa po izvršenem delu.

O samem objektu in dokončanju gradnje smo zelo obširno razpravljali tudi na zadnji seji občinskega sveta, kjer sva z direktorjem občinske uprave g. mag. Srečkom Fijavžem svetnike seznanila z neprijetnimi dejstvom, da stavbe kljub izjemno trdni pogodbi izvajalec zaradi gospodarskih razmer ne more končati z razpoložljivimi sredstvi. To pa posledično pomeni, da bi morala Občina Vitanje v objekt vložiti nekaj lastnih sredstev.

Občinski svet je po končani razpravi sprejel sklep, da se mora gradnja zaključiti, in se hkrati strinjati, da občina deloma pokrije finančno vrzel v predhodno utemeljeni in izpogajani višini.

Zaradi tega bodo z izvajalcem opravljena ustrezna pogajanja. Sklenjeni posli se morajo dokončati, morajo pa zagotavljati transparentno in pravočasno uresničitev oz. dokončanje objekta.

Osebno me takšne situacije močno morijo, po trezni presoji pa ugotavljam, da bodo vsa vložena sredstva ostala v Vitanju, da bo objekt izjema, enkratna in edinstvena pridobitev, ki bo poleg vsebinskih in spremljajočih dogajanj za nas izjemno velik ponos.

Hkrati analize nakazujejo možnost pokritja trenutnega vložka z dohodkom raznih dejavnosti, kar vrača vsaj del optimizma.

V tolažbo morda še podatek, da bo zunanja ureditev v vrednosti cca 250.000 EUR zelo lepa in bo v lepotnem in uporabnem smislu veliko dopolnilo kraju.

Zima bo čas, ko se poleže osja nadloga in zima zna biti čas odprtja naše največje pridobitve.

Pričakajmo ga z optimizmom.

Vzajemni skupni uspeh zna biti naše skupno plačilo.

Znabit se ga bomo spominjali ravno po tem, da se je zgodil takrat, ko je bilo okrog nas neverjetno veliko os.

Slavko Vetrlih
Župan

Vitanjčan 3

Iz zapisnika seje občinskega sveta

Na peti redni seji 16. junija je Občinski svet Občine Vitanje najprej obravnaval informacijo o predlogu novih cen storitev Javnega komunalnega podjetja Slovenske Konjice. Uvodoma je direktorica Spela Hlačer pojasnila dogajanja po 4. redni seji. Zbirni center Vitanje je bil očiščen in nameščeni so bili zabojniki. Skupaj z občinsko inšpekcijo so ugotovili, da nered na centru povzroča malomarno in neodgovorno ravnanje ljudi. Posledično se zaradi tega dvigujejo cene storitev, ki se zaračunavajo občanom. Potrebno bi bilo poiskati povzročitelje. Prav tako JKP še vedno beleži veliko odvozov mešanih odpadkov. Od 1. 6. 2011 dalje JKP Slovenske Konjice odvažajo mešane odpadke na CERO Celje, kar za vsakega občana občine Vitanje pomeni dodatno finančno obremenitev odvoza odpadkov za 2,5 mesečno. Po razpravi so svetniki s 5 glasovi ZA in 3 glasovi PROTI sprejeli sklep, da občinski svet potrjuje ceno 2,5 brez DDV mesečno zaradi odvoza večinoma mešanih komunalnih odpadkov v CERO Celje. Ta se zaračunava dodatno kot nova storitev. Za pravne osebe je dodatna nova storitev 0,14 /1 brez DDV. Nova storitev se opravlja od začetka odvoza odpadkov na regionalni CERO in samo do pridobitve novega izvajalca zbiranja in ravnanja s komunalnimi odpadki na območju občine Vitanje na javnem razpisu, ki poteka. JKP Slov. Konjice mora po 1 (enem) mesecu podati Občini Vitanje poročilo o stroških odvoza.

Po potrditvi zapisnika predhodne seje je občinski svet obravnaval poročilo skupne občinske uprave Medobčinskega inšpektorata in redarstva občin Dobje, Dobra, Oplotnica, Slov. Konjice, Šentjur, Vitanje, Vojnik in Zreče za leto 2011. Mag. Nataša Kos je v uvodu obravnave pojasnila, da delovanje te organizacije obsega območje, kjer živi 58.000 prebivalcev, in da se je delovanje spremenilo z zaposlitvijo občinskih redarjev. Pojasnila je delovanje službe v Občini Vitanje, kjer je najbolj razširjena problematika obravnave poškodovanih bankin, prekopov preko cest, pasjih iztrebkov in podobno. Povedala je, da so bili izrečeni trije opomini osebam od drugod zaradi pripeljanih odpadkov v Zbirni center Vitanje. V nadaljevanju je občinski svet obravnaval in sprejel oceno izvajanja Občinskega programa varnosti. Mag. Srečko Fijavž je pojasnil, da gre za strateški dokument izvajanja varnosti v občini Vitanje, ki med drugim posega tudi na področje delovanja Policijske postaje Slovenske Konjice na območju občine Vitanje. Zaradi dinamičnosti programa prihaja do nihanj ocene, vendar se zaradi sprotnega izpostavljanja problemov in sprejemanja ukrepov le-ta izboljšuje.

Pri 1. obravnavi novega odloka o javnem redu in miru je mag. Fijavž pojasnil, da je država sprejela nekaj novih zakonov na področju javnega reda in miru, zato se je uprava odločila predlagati nov odlok. Na vprašanje o prepovedi pranja avtomobilov na javnih površinah je župan naložil nalogo mag. Nataši Kos, da preveri to zadevo pri drugih občinah, člane občinskega sveta pa je pozval k pripravi predlogov za korekcijo predloga do naslednje seje.

Na predlog Komisije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve je občinski svet sprejel sklep, da se članstvo Komisije za mlade dopolni z novimi člani: Robert Matevžič, Na gmajni 4, Katja Hrovat, Hudinja 28, in Tadej Vetric, Na gmajni 4.

Pri obravnavi predloga Komisije za nagrade in priznanja je predsednik najprej prebral zapisnik njene seje. Iz njega je bilo razvidno, da je komisija ocenila, da

sta oba predlagana kandidata za prejem zlatega grba ga. Marinka Krajnc na predlog Turističnega društva Vitanje, in g. Anton Ošlak na predlog Trške skupnosti Vitanje enakovredna in primerna za prejem zlatega grba 2011. Prav tako je komisija ocenila, da je predlog bivše dolgoletne predsednice ge. Adele Pačnik, da se podeli občinsko priznanje z denarno nagrado Krajevni organizaciji Rdečega križa primeren. Občinski svet je soglasno sprejel sklep, s katerim je podelitev dveh zlatih grbov in priznanja z denarno nagrado predlaganim prejemnikom potrdil.

Župan je povedal, da je bila na eni izmed prejšnjih sej izrečena želja, da se v dnevni red seje vključi tudi predstavitev prioritet po programih, ki so jih zastavile vaške in trška skupnost na svojih sejah v začetku leta. Povedal je, da takoj ni mogoče ugoditi vsem željam in potrebam glede na razpoložljiva denarna sredstva proračuna. Andrej Poklič je pri tem predlagal, naj vsak predsednik v približno 5 minutah predstavi 3 ali 5 ključnih predlogov zastavljenega programa skupnosti. V nadaljevanju seje so predsedniki svetov trške in vaških skupnosti predstavili svoje programe:

Mirko Polutnik je predstavil enoletni program s 1. in 2. seje trške skupnosti in izpostavil naslednje predloge: elektrifikacija cestišča do podjetja Kovinar, popravilo ceste v ulici Na gmajni, popravilo ceste proti Sv. Antonu, problem dohoda in izhoda pri vrtcu, odlagališče smeti.

Za štiriletno obdobje pa je trška skupnost zastavila te cilje, ki bi lahko bili realizirani: izgradnja pločnika in sanacija cestišča ter zamenjava luči v naselju Štajnhof, priklop čistilne naprave ter hišnih priključkov, dokončanje električnih priključkov in odstranitev električnih drogov s hiš Grajskega trga, ureditev brežin potoka Hudinja za stanovanjskimi bloki, razsvetljava ulice Pod Hrberco, ureditev ceste na pokopališču ter obnova mrliške vežice, namestitve občinskih in državnih simbolov na drogove javne razsvetljave, dokončanje širokopasovnega omrežja, sprotno seznanjanje s projekti, ki potekajo.

Joško Pesjak, predsednik Ljubnica del, je izpostavil potrebo po odmeri ceste.

Monika Kovše, predsednica Ljubnica del Bukova gora, je povedala, da je še vedno približno 2300 m neasfaltirane ceste, po kateri vozi šolski avtobus z 1/3 vseh otrok, ki se vozijo z avtobusom. Predlagala je, da bi občina letos zagotovila vsaj nekaj podlage z navozi peska na cesto, da se stanje ne bi poslabšalo. Župan je bil mnenja, da bi se modernizacija ceste Mavčeva rida - Vrhovnik morala upoštevati v naslednjem proračunu, čeprav je zastavitev le-tega že zdaj zaskrbljujoča.

Ignac Laznik, predsednik Vaške skupnosti Hudinja, je povedal, da je prioriteta po planu modernizacija ceste Ledijek - Sv Vid. Vprašal je tudi, kako daleč je ureditev ceste Dravšnik-Kušer, ter opozoril, da je na nekem odseku proti Rakovcu cesta zožena zaradi poškodovanega dela, kar pa ni označeno.

Simon Sojč, predsednik Vaške skupnosti Vitanjsko Skomarje je izpostavil problem ceste Vrhovnik-Bukova Gora. Cesta je bila popravljena, a je zopet poškodovana. Potrebno je očistiti jašek pri Fijavžu. Vprašal je kako je z optiko. Župan je odgovoril, da je na območju videl terensko ekipo upravljavca. Ljudje naj se poskušajo z upravljavcem dogovoriti o pripravi pogodb. Razvila se je razprava o izvajanju optike na terenu. V njej so sodelovali Anton Slatinek, Andrej

Poklič, župan, Srečko Fijavž, Ignac Laznik, Peter Jelenko, Milan Hrovat in Joško Pesjak.

Drago Lužnik, predsednik Vaške skupnosti Sp. Dolič, je izpostavil nasutje večjih cest, Lupan-Kolar, proti Kovreju.... Vaška skupnost si je v štiriletnem programu zadala modernizacijo lokalne ceste Kavčič-Lepko, modernizacijo občinske ceste Špeglova žaga do odcepa Rot-Čretnik, dokončanje lokalne ceste pri Kolarju in odcep Lopan, odmero in ureditev ceste Pogladič-Lužnik-Slatinšek, ureditev ekoloških otokov, montažo ogledala ob glavni cesti pri Firerju, osvetlitev avtobusne postaje pri Firerju in drugo.

Janislav Brodej, predsednik Vaške skupnosti Stenica, je predstavil enoletni program, ki obsega: sestanek z operaterjem glede izgradnje širokopasovnega omrežja na Stenici, mašo na vrhu Stenice za 10. obletnico, odmero ceste do Anželaka, postavitev smerokazov in oglasnih tabel na Prevolju in označitev križišča. V dolgoročnem planu pa je modernizacija ceste Zreče - Vitanje.

Natalija Mlakar Pogorevc, predsednica Vaške skupnosti Paka, je predstavila plan VS Paka. V prioriteti je sanacija cest, subvencioniranje individualnih čistilnih naprav, sanacija oz. asfaltiranje odcepa cest proti Rakovcu in Sp. Doliču, širši odsek ceste iz Vitanja zaradi vse več sprehajalcev, postavitev oglaševalnih tabel. Dodala je, da je opravljen popis in da se že zbirajo sredstva po predračunu za 82 tabel. Župan je povedal, da se bodo v zvezi z izgradnjo malih čistilnih naprav najverjetneje sprostila sredstva v okviru projekta porečja Savinje.

Ker predsednik Vaške skupnosti Brezen ni bil prisoten, je župan prebral plan iz zapisnika VS Brezen: asfaltna prevleka Zgornji Brezen in obvoznica Trebuhinja, nasip in asfaltna prevleka Rošer - Nonar, rešitev vodooskrbe kmetij nad Zgornjim Breznom, odmero cest Jurk-Lah, Lončarič-Repnik, Črep-Jančič, ureditev kanalizacije v Zg. in Sp. Breznu s čistilno napravo, ureditev novega avtobusnega postajališča Sp. Brezen, namestitve oglasnih desk in obnovitev Matevževe kapele.

Župan je na koncu povedal, da bo potrebna še debata o izpeljavi predstavljenih planov. Želja je, da bi asfaltirali približno 20 km cest v tem mandatu pa bi lahko naredili le največ 6 km asfalta.

Pri točki Obravnava vlog občanov je občinski svet obravnaval peticijo občanov zaradi zaprtja Agencije Vitanje Banke Celje. Po razpravi je občinski svet zadolžil občinsko upravo, da pošlje Banki Celje dopis, naj v 8 dneh odgovori oz. poda mnenje o poslovanju Agencije Vitanje.

Iz zapisnika seje povzela Romana Holobar

Popravek članka Zlati grb in nagrada občine

V 34. številki Vitanjčana z izidom 23. junija 2011 je bila objavljena tudi obrazložitev za prejemnika občinskega priznanja. Uvod obrazložitve se pravilno glasi:

»Priznanje Občine Vitanje z denarno nagrado prejme KORK Vitanje, Grajski trg 1 3205 Vitanje, na predlog dolgoletne predsednice ge. Adele Pačnik. Krajevna organizacija deluje v Vitanju že 53 let.«

Odgovorna urednica Romana Holobar

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu – UPB (Uradni list RS, št. 45/08), Odloka o proračunu občine Vitanje za leto 2011 (Uradni list RS, št. 11/11) in Pravilnika o dodeljevanju državnih pomoči v Občini Vitanje (Uradni list RS, št. 70/07) Občina Vitanje objavlja

DRUGI JAVNI RAZPIS za sofinanciranje naložb v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo na območju občine Vitanje v letu 2011

1. PREDMET JAVNEGA RAZPISA IN RAZPISANA SREDSTVA

Predmet javnega razpisa je dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za sofinanciranje naložb v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo v občini Vitanje v letu 2011 po shemi državnih pomoči v kmetijstvu, skladno z Uredbo komisije (ES) št. 1857/2006 in Uredbo komisije (ES) št. 1998/2006. V proračunu Občine Vitanje so za sofinanciranje naložb v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo zagotovljena sredstva v višini 4.400 EUR.

2. UPRAVIČENCI

Upravičenci so kmetijska gospodarstva, ki se uvrščajo med majhna in srednje velika podjetja, se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, so vpisana v register kmetijskih gospodarstev, imajo stalno bivališče oziroma sedež v občini Vitanje ali imajo v lasti ali zakupu kmetijska zemljišča, v katera vlagajo, in ležijo na območju občine Vitanje in v letu 2011 niso kandidirala na javni razpis za sofinanciranja naložb iz občinskega proračuna.

3. SPLOŠNI POGOJI UPRAVIČENOSTI

- vloga mora biti predložena v skladu z zahtevami tega razpisa in prijavnega obrazca,
- pomoč se lahko dodeli le kmetijskim gospodarstvom, ki niso podjetja v težavah,
- pomoč se lahko dodeli, da doseže nove uvedene minimalne standarde glede okolja, higijene in dobrega počutja živali, da se omogoči zmanjšanje proizvodnih stroškov, izboljšanje in preusmeritev proizvodnje, izboljšanje kakovosti,
- pomoč se ne odobri za preproste naložbe za nadomestitev,
- gradbena dela morajo biti izvedena v skladu z veljavnimi predpisi o graditvi objektov, urejanju prostora in varstvu okolja,
- investicija mora biti zaključena pred izplačilom sredstev,
- sredstva se ne dodelijo vlagatelju, ki je za isti namen kot ga navaja v vlogi za pridobitev sredstev po tem ukrepu, že prejel javna sredstva RS ali sredstva EU,
- najvišji znesek dodeljene pomoči posameznemu upravičencu ne sme preseči 400.000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let iz nacionalnih in lokalnih virov.

4. UPRAVIČENI STROŠKI

Upravičeni stroški so stroški za izvedene aktivnosti za ukrepe Naložbe v kmetijska gospodarstva, nastali po prejemu odločbe in podpisu pogodbe. Računi z datumom pred podpisom pogodbe in računi, izdani po 15. 12. 2011, se ne bodo

upoštevali kot upravičen strošek.

Vrste naložb:

- izgradnja ali izboljšanje nepremičnin, infrastrukture in pripadajoče opreme za kmetijsko proizvodnjo:
 - nakup in menjava kritine,
 - prehod na prosto rejo in teletom primerno rejo,
 - adaptacija hleva in skladišča za krmo,
 - adaptacija objektov mlekovoda in pripadajoče opreme za molžo;

- nakup kmetijske mehanizacije in računalniške programske opreme;
- postavitev rastlinjakov: nakup rastlinjaka in postavitev rastlinjaka;
- postavitev pašnika in obore za nadzorovano pašo domačih živali in gojene divjadi: nakup in postavitev ograje;
- planiranje kmetijskih površin: izvedba zemeljskih del;
- urejanje, obnova in izgradnja poljskih poti, ki jih uporablja izključno eno kmetijsko gospodarstvo: nakup in dostava materiala in izvedba zemeljskih del;
- splošni stroški, povezani s pripravo in z izvedbo projektov, kot so honorarji arhitektov, inženirjev in svetovalcev, stroški za študije izvedljivosti, nakup patentov in licenc.

5. BRUTO INTENZIVNOST POMOČI

Znesek dodeljene pomoči znaša največ do 19.083 % upravičenih stroškov (brez DDV). Najmanjši znesek dodeljene pomoči je lahko 200 EUR, najvišji znesek pa 1.669,77 EUR na kmetijsko gospodarstvo.

6. POTREBNA DOKUMENTACIJA

Prosilec zaprosi za pomoč na vlogi (**obrazcu**), ki jo lahko dobi v času uradnih ur na Občini Vitanje, Grajski trg 1, Vitanje, in na spletni strani Občine Vitanje, <http://www.vitanje.si/>, pod rubriko AKTUALNO, RAZPISI.

Prejeta dokumentacija se prosilcem ne vrača. Dokazila, ki so dostopna v uradnih evidencah, prosilec lahko sam predloži vlogi, v kolikor pa tega ne želi, mora predložiti pisne izjave za posamezna dokazila, da za potrebe tega javnega razpisa dovoljuje Občini Vitanje pridobitev podatkov iz uradnih evidenc.

Za obravnavo vloge so poleg pravilno izpolnjenega obrazca potrebna naslednja dokazila in dokumentacija:

- izdelan načrt izvedbe projekta s popisom del, opreme in tehnologijo, ki ga pripravi za to pristojna strokovna institucija,
- ponudba oziroma predračun za nameravano naložbo, študijo ali projektno dokumentacijo,

- v primeru planiranja kmetijskih površin: kopijo katastrskega načrta in program del s predračunom, ki ga pripravi pristojna strokovna služba (npr. kmetijsko svetovalna služba),
- v primeru naložb, povezanih z graditvijo objektov: ustrezna prostorska dokumentacija (gradbeno dovoljenje, če je to potrebno glede na vrsto investicije),
- v primeru urejanja pašnikov, kmetijskih zemljišč in dostopov: kopija katastrskega načrta in program del, ki ga pripravi pristojna institucija (npr. KSS),
- zemljiškoknjižni izpisek oz. drugo veljavno dokazilo o lastništvu oz. zakupu zemljišča, na katerem se bo izvajala investicija.

7. OBRAVNAVANJE VLOG

Župan Občine Vitanje imenuje komisijo za izvedbo razpisa, ki bo prispele vloge obravnavala in odločila o posamezni vlogi. Komisija tudi pripravi predlog upravičencev, ki ga potrdi župan. O dodelitvi sredstev upravičencu po tem razpisu se izda odločba.

Odpiranje vlog ne bo javno. Prijavitelji bodo o izidu javnega razpisa pisno obveščeni v roku 3 dni od potrditve predloga upravičencev. Z upravičenci bodo sklenjene pogodbe, kjer bodo navedeni podrobnejši pogoji koriščenja sredstev. Pri postopku dodeljevanja sredstev se uporabljajo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku.

8. NAČIN IN ROK ZA PREDLOŽITEV VLOG

Rok za dostavo vloge je **od 29. 9. 2011 do porabe sredstev oz. najdlje do 14. 10. 2011 do 10.00 ure**. Vloge morajo biti oddane v zaprti kuverti s priloženo zahtevano dokumentacijo na Občino Vitanje, Grajski trg 1, Vitanje, ali pa poslane priporočeno po pošti z dospelostjo v predpisanem roku na naslov: Občina Vitanje, Grajski trg 1, 3205 Vitanje, v kuvertah, opremljenih z naslovom pošiljatelja in označene z oznako: **»NE ODPIRAJ – DRUGI RAZPIS KMETIJSTVO 2011«**.

9. KRAJ IN ČAS, KJER LAHKO PREDLAGATELJI DVIGNEJO RAZPISNO DOKUMENTACIJO

Brezplačna razpisna dokumentacija je na voljo na Občini Vitanje, Grajski trg 1, Vitanje od dneva te objave do izteka prijavnega roka in dosegljiva na spletni strani Občine Vitanje (www.vitanje.si) pod rubriko AKTUALNO, RAZPISI. Dodatne informacije lahko dobite na tel. (03) 757 43 57 – Romana Holobar.

*Slavko VETRIH
Župan Občine Vitanje*

Na podlagi Zakona o javnih financah (ZJF-UPB4)(Ur.l. RS, št. 11/2011), Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 13/06 in 50/07) in Pravilnika o sofinanciranju programov ostalih društev in organizacij v občini Vitanje (Ur. l. RS, št. 38/05 in 16/08) objavljam

Javni razpis za sofinanciranje programov ostalih društev in organizacij, ki delujejo na področju kmetijstva v občini Vitanje v letu 2011

1. Naročnik je Občina Vitanje, Grajski trg 1, 3205 Vitanje.

2. Predmet javnega razpisa je sofinanciranje programov tistih društev in organizacij, ki so registrirane in izvajajo programe za področje kmetijske dejavnosti in razvoja podeželja v občini oz. za občane občine Vitanje v letu 2011.

3. Razpisni pogoji:

Na javni razpis se lahko prijavi izvajalci programov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež v občini Vitanje ali da izvajajo programe, namenjene občanom občine Vitanje,
- da so registrirani za izvajanje programov, s katerimi kandidirajo za sofinanciranje,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za izvajanje predlaganih aktivnosti,
- da redno izvajajo svojo dejavnost,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu in ostalo dokumentacijo, kot to določa zakonodaja.

Programi bodo sofinancirani v skladu s pogoji in merili Pravilnika o sofinanciranju programov ostalih društev in organizacij v občini Vitanje (Ur. l. RS, št. 38/05 in 16/08).

4. Višina razpoložljivih sredstev za področje kmetijstva in razvoja podeželja je 1.200,00 EUR.

5. Način prijave in rok za prijavo: Prijavo naj ponudniki oddajo na razpisnih obrazcih, ki jih lahko dvignejo v tajništvu občine ali natisnejo iz razpisne dokumentacije, objavljene na spletni strani www.vitanje.si v rubriki AKTUALNO. Vse dodatne informacije in pojasnila lahko dobijo na občini Vitanje pri Romani Holobar osebno, po telefonu (03) 757 43 57 ali elektronski pošti romana.holobar@vitanje.si.

Ponudbe naj ponudniki oddajo osebno ali po pošti na naslov: Občina Vitanje, Grajski trg 1, 3205 Vitanje. Na ovojnicah naj bo vidno napisano: »NE ODPIRAJ – RAZPIS DRUŠTVA ZA KMETIJSTVO 2011«. Upošteevane bodo le popolne ponudbe na originalnih obrazcih, ki bodo prispelle na sedež občine najkasneje **do PETKA, 7. OKTOBRA 2011, do 12.00 ure ne glede na vrsto dospetja.**

Ponudniki bodo o izidu obveščeni najkasneje 3 dni po ovrednotenju programov.

Slavko VETRIH
ŽUPAN

Dopolnilne dejavnosti na kmetijah

Vse več kmečkih družin v Sloveniji ugotavlja, da dohodek iz kmetijstva ne zadošča več za normalen življenjski standard njihove družine. Marsikdo zato poišče delo drugje, kmetijo pa obdeluje v prostem času, kolikor ga preostane. A službe v zadnjih letih ni več tako lahko najti.

Čemu torej ne bi izkoristili naravnih danosti, razpoložljivih strojev, opreme, predvsem pa znanj in spretnosti, ki jim imajo kmetje na svoji kmetiji, in si ustvarili delovno mesto kar doma? V mislih imam številne dopolnilne dejavnosti, ki jih lahko opravljajo kmetje in njihovi družinski člani. Možnosti je res veliko: od predelave doma pridelanih pridelkov – mesa, sadja, mleka, zelenjave, peke kruha, prodaje pridelkov z drugih kmetij, do sprejemanja gostov, vzdrževanja cest, strojnih uslug, poseka lesa ali pridobivanja energije iz obnovljivih virov. Kot dopolnilno dejavnost na kmetiji je mogoče opravljati tudi vrsto dejavnosti, povezanih s tradicionalnimi znanji: lončarstvo, pletarstvo, coklarstvo, kolarstvo, izdelava skodel, apneničarstvo, oglarstvo... Prednost marsikatero dopolnilne dejavnosti je tudi v tem, da se je z njo moč ukvarjati le občasno, ko to dopušča delo na kmetiji, morda pozimi ali izven delovnih konic.

Prvi pogoj za registracijo dopolnilne dejavnosti je seveda dejavna kmetija, ki mora obsegati vsaj 1 hektar primerljivih površin, če gre za najeto kmetijo, pa vsaj 5 hektarov takšnih površin. Dejavnost lahko registrira kateri koli član družine, ki živi na sedežu kmetije in je star več kot 15 let. Na kmetiji lahko na ta način družinski člani registrirajo več različnih dopolnilnih dejavnosti, npr. mama opravlja peko kruha, oče predelavo mesa in sin storitve s kmetijsko mehanizacijo. Pri vsaki obliki dopolnilne dejavnosti je potrebno upoštevati specifične pogoje in dovoljene obsege dela; kakšni so, lahko izveste pri naši službi.

Z davčnega stališča se dopolnilna dejavnost na kmetiji šteje za pridobitno dejavnost, od

Peka kruha na kmetiji Bratuša, Formin, Gorišnica

katero se plača dohodnina. Vendar naj vas to ne prestraši! Zgornja meja dohodka, ki ga družinski člani lahko ustvarijo iz dopolnilnih dejavnosti na kmetiji v koledarskem letu, je postavljena zelo visoko. Na Vitanjskem, kjer vse kmetije ležijo v območju z omejeno dejavnostjo (gorskem območju), ta dohodek ne sme preseči treh povprečnih plač na zaposlenega v Sloveniji v preteklem letu. Ta je v letu 2010 znašala skoraj 18.000 .

V dolini reke Dravinje in po okoliških hribih je že vrsta kmetij s priglasienimi dopolnilnimi dejavnostmi, dosti pa je takšnih, ki poskušajo, znajo in so uspešni, pa iz nekaterih razlogov ne legalizirajo svojega dela. Toplo jim priporočamo, da to storijo, in se s tem izognejo neželenim sankcijam.

Za kakršna koli vprašanja v zvezi z dopolnilnimi dejavnostmi se lahko kmetje obrnejo na Kmetijsko svetovalno službo v Slovenskih Konjicah, pomagamo pa tudi pri pridobivanju znanj za posamezne dopolnilne dejavnosti. V zimskih mesecih bomo v Vitanju pripravili tudi predavanje o dopolnilnih dejavnostih, kjer boste lahko izvedeli vse, kar vas s tega področja zanima.

Andreja Marguč Kavc,
univ. dipl. inž. Zoot., svetovalka za
kmečko družino in razvoj dopolnilnih
dejavnosti

Poročilo o financiranju šole in vrtca

Občina Vitanje je do konca avgusta 2011 Osnovni šoli Vitanje nakazala skupaj 175.056,86 EUR. Od tega je za razliko do ekonomske cene za vrtec namenila 119.028,39 EUR, pri čemer je upoštevan tudi račun za december 2010 v višini 12.694,59 EUR. Pri tem je obveznost staršev znašala 18.702,65 EUR. Ob tem velja omeniti, da je obvezno plačilo staršev povprečno 18,75 %. Občina Vitanje je do konca avgusta šoli nakazala tudi materialne stroške v obliki dvanajstin v višini 12.484,00 EUR, prav tako pa tudi 32.723,55 EUR za stroške ogrevanja, pri čemer se 8.676,25 EUR nanaša na obveznost iz leta 2010. 4.820,92 EUR je bilo investicijskih stroškov in 815 EUR za šolo v naravi. Na dan 31.8.2011 smo poravnali za 6.000 EUR starih obveznosti, tako da je v tem trenutku ostalo odprtih obveznosti še za 2.951,60 EUR, sicer pa plačila obveznosti do šole in vrtca.

V letu 2010 je Občina Vitanje nakazala Osnovni šoli Vitanje za razliko med ceno programa v vrtcih in plačilom staršev 141.025,43 EUR in za materialne stroške 18.726,00 EUR. Za ogrevanje je Občina Vitanje šoli nakazala 26.090,63 EUR.

Za petek je dogovorjeno, da se bo sanirala vodovodna napeljava. Trenutno imamo rezultate analize vode, iz katere je razvidno, da je voda neoporečna. Predvidevajo se tudi dela na vhodu, vendar v skladu s finančnimi možnostmi, torej ko bodo sredstva na voljo.

Zaradi novega zaposlovanja (8 zaposlenih, od tega ena v porodniškem staležu) se je strošek vrtca v zadnjih treh letih povečal. Omenimo naj še, da je v proračunu Občine Vitanje namenjenih 401.860 EUR za vrtec in osnovnošolsko izobraževanje. Prav tako je v vrtec vpisanih veliko otrok, pri katerih starši plačujejo minimalno razliko do ekonomske cene, zato velik del tega stroška preide na občino.

Občina Vitanje

Nova prometna zakonodaja

Kot vam je že znano, so bili na področju prometne zakonodaje v aprilu 2011 sprejeti štirje novi zakoni, ki so nadomestili stara zakona: Zakon o varnosti cestnega prometa in Zakon o javnih cestah. Katera področja novi zakoni urejajo, je razvidno že iz naslovov: Zakon o cestah (ZCes-1), Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP), Zakon o motornih vozilih (ZMV) in Zakon o voznikih (ZVoz).

Omenjeni zakoni uvajajo v delo Medobčinskega inšpektorata in redarstva kar nekaj novosti in novih pooblastil.

Zakon o pravilih cestnega prometa predpisuje višje globe za nekatere prekrške, in sicer:

neupoštevanje prometne signalizacije (znaki, talne označbe) ... globa 200,00 evrov;

parkiranje na pločniku, prehodu za pešce, označenem parkirnem prostoru za invalide ... globa 120,00 evrov;

parkiranje na kolesarski stezi, pešpoti, na mostu, v predoru, v ovinku, na intervencijskih poteh, zaparkiranje drugega vozila ... globa 80,00 evrov.

Novost v zakonu je prepoved ustavitve in parkiranja na vozišču v naselju, kjer poteka dvosmerni promet in ločilne črte niso vrisane. Globa za tovrstni prekršek znaša 80,00 evrov.

Od prvega julija dalje lahko občinski redar v naselju ali na občinski cesti zunaj naselja poleg ukrepov v mirujočem prometu izvaja tudi postopke, ki se nanašajo na:

- obvezno pripenjanje z varnostnim pasom,
- uporabo mobitela med vožnjo,
- pešce v prometu,
- varstvo okolja (npr. odmetavanje smeti

iz avtomobila), uporabo zaščitne čelade na motornem kolesu, vožnjo skozi rdečo luč na semaforju, izločitev vozila iz prometa, meritve hitrosti s samodejnimi merilnimi napravami, tehtanje tovornih vozil in drugo.

V občinah, ustanoviteljicah Medobčinskega inšpektorata in redarstva, bomo še vedno občasno izvajali merili hitrost na območjih šol, otroških vrtcev, otroških igrišč, v predelih, kjer je večje število pešcev, kolesarjev, v območjih naselij, kjer so bile podane pobude oziroma zahteve po namestitvi hitrostnih ovir zaradi pogostih preokračitev hitrosti, ter drugih odsekih, kjer bi bila lahko zaradi preokračene hitrosti ogrožena varnost udeležencev v cestnem prometu. Meritve bomo opravljali s samodejno merilno napravo, ki je vgrajena v vozilo in prekrške beleži ter jih slikovno dokumentira. Vozilo s samodejno merilno napravo bomo v določenem časovnem razmiku postavljali na različne lokacije in tako opravili nadzor na kar največ kritičnih točkah po občinah.

Za ugotovljene prekrške bodo kršiteljem izdani plačilni nalogi z izrekom globe in morebitnimi kazenskimi točkami. Varnost v cestnem prometu je izredno pomemben dejavnik, ki vpliva na kvaliteto bivanja ljudi na določenem območju, zato spoštujemo prometno zakonodajo. S tem dejanjem pripomoremo k večji prometni varnosti vseh nas in se hkrati izognemo plačilu globe, ki ja lahko zelo boleča za naš žep.

Mag. Nataša Kos
Medobčinski inšpektorat in redarstvo

LAS »Od Pohorja do Bohorja« na sejmu AGRA 2011

49. Mednarodni kmetijsko-živilski sejem Agra je potekal od 20. do 25. avgusta 2011 v Gornji Radgoni. Na njem se je v organizaciji Razvojne agencije Kozjansko tudi letos predstavila Lokalna akcijska skupina (LAS) »Od Pohorja do Bohorja«.

Letošnja predstavitev je bila zasnovana v dveh sklopih. Promocijski del se je odvijal vsak dan sejma v hali C3, na razstavnem prostoru številka 403. Prodajni in zabavno obarvani del je potekal v sklopu tržnice LAS v ponedeljek, 22. avgusta, pred upravno stavbo sejma.

V ponedeljek, 22. avgusta, je na osrednjem prireditvenem prostoru na sejmu AGRA 2011 v Gornji Radgoni potekala tržnica LAS »Od Pohorja do Bohorja« s folklorno glasbenim programom. Obiskovalci so lahko izbirali v pestri ponudbi z območja med Pohorjem in Bohorjem in uživali v glasbi ansambla Glas ter plesnih ritmih folklorne skupine KUD Jurij Vodovnik Skomarje. Med

našimi ponudniki se je sprehodila tudi povezovalka zabavno obarvanega programa Urška Firer, vodja TIC Zreče.

Ponudniki:

Drago Čadej ; Završe pri Dobjem 2, 3224 Dobje; Ekološko mleko, zelenjava; Tovornik Marta; Večje Brdo 1, 3224 Dobje; Domače pecivo, kruh, potice; CUDV Dobrna, Lokovina 10, 3204 Dobrna; Izdelki s certifikatom umetnostne obrti; Marija, Drago Kamenik; Božje 1a, 2317 Oplotnica; Čebelarstvo, izdelki iz medu; Karel Iršič; Bezina 6c, 3210 Slovenske Konjice; Zeliščarstvo, ekološka kmetija; Štefan Kalšek; Žiče 62a, 3215 Loče; Pletarstvo; Martin Gorjup; Slomškova 7a, 3210 Slov. Konjice; Domači borovničevci, borovničeva marmelada; Rosanda Ploštajner; Črnlolica 34, 3230 Šentjur; Domači izdelki (marmelade, ipd.); Milan, Vikica Kalan; Podlešje 12, 3233 Kalobje; Zeliščna kmetija; Romana Rečnik; Zagaj 15a, 3232 Ponikva; Orehi,

orehovo olje; Viljem Petaci; Brezen 15, 3205 Vitanje; Ekološki kompost; Konrad Arbajter; Skomarje 46, 3214 Zreče; Turistična kmetija, divjačinski izdelki; Kejžar kmetijstvo, Julijana Kejžar; Tovarniška cesta 14, 3214 Zreče; Žganjekuha; IK Ančka, Barbara Kejžar; Bork 6, 32dč14 Zreče; Izletniška kmetija; Magdalena Golob; Lokarje 20, 3230 Šentjur; Pleteni copatki; Martin Mumelj; Breg 14, 3214 Zreče; Prikaz izdelave pohorskih cokel.

Vsak dan se je v hali C3 na skupnem razstavnem prostoru LAS predstavil Turistično informacijski center s ponudniki posamezne občine LAS. Letošnja nosilna tema so bili travniški sadovnjaki in domače jabolko, ki so obiskovalcu skupaj z zanimivo in inovativno ponudbo podeželja približali območje sedmih občin Od Pohorja do Bohorja.

Predstavili so se: TIC Slovenske Konjice, Društvo kmetič Zarja in Čebelarstvo Žvikart.; TIC Oplotnica, Turistično društvo TRTA Oplotnica in citrarka Franja Kočnik.; TIC Zreče, Turistična kmetija Ravničan in Fajn center Rogla.; ZTKŠ Dobrna, Aktiv kmečkih žena Dobrna, Terme

Dobrna in Piknik prostor Brecl.; TIC Šentjur, Društvo IZVIRI Dobrina s predicami in Rosanda Ploštajner; Turistično društvo Vitanje in Društvo kmetič Lipa Vitanje.

Lepo je sobivati v objemu podeželja Od Pohorja

do Bohorja, kjer je kvaliteta, prežeta s tradicijo, naš ponos.

Pripravila:
Elena Zupanc

Delova tema: v znanstveno-umetniško orbito s Slovenijo

Objekt KSEVT v Vitanju, ki bo predvidoma dokončan do konca leta, podpirajo občina Vitanje, ministrstvo za kulturo in tudi ZRC SAZU, Slovenska matica in Slovenska znanstvena fundacija.

Ljubljana – »Eden od temeljev slovenskega nacionalnega vesoljskega programa je kulturalizacija vesolja. Prav s tem namenom je bilo ustanovljeno Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij (KSEVT), ki deluje kot institucionalna povezava med znanstveno-tehnološkim in kulturno-umetniškim aparatom.«

Tako se začne memorandum o kulturalizaciji vesolja, ki ga je konec lanskega leta podpisala tedanja ministrica za kulturo Majda Širca, predsednik države pa ga je predal predsedniku Rusije Dmitriju Medvedjevu. S tem dokumentom se Slovenija vključuje med države, ki aktivno sodelujejo pri razmišljanju in pripravi vesoljskih programov. Politična podpora ministrice in predsednika daje predvsem podlago za bolj formalno povezovanje z državami, ki imajo bogato kozmonavtsko in astronautsko tradicijo.

Memorandum poleg omenjenega pojasnjuje, da so bili slovenski znanstveniki – predvsem pionir vesoljskih poletov Herman Potočnik Noordung – v jedru zgodovine kozmonavtičke Slovenije je tudi danes s svojimi znanstveniki, ki sodelujejo v različnih vesoljskih programih, z gospodarskimi podjetji, ki izdelujejo tehnologijo zanje, in z umetniki – denimo, Draganom Živadinovim, Miho Turšičem, Dunjo Zupančič, Markom Peljhanom in drugimi – že vključena v oblikovanje vesoljske »politike«.

Politika za kulturni vesoljski program

Jani Medvešek iz urada predsednika države Danila Türka njegovo vlogo pri promociji in implementaciji slovenskega vesoljskega programa pojasnjuje: »Slovenija je del Evrope in sveta in ta povezanost ni nova. Med pomembnimi možmi naše preteklosti, ki simbolizirajo našo povezanost z naprednimi razvojnimi tendencami sveta, je Herman Potočnik Noordung, ki ga poznajo kot vizionarja vesoljskih raziskav povsod po svetu. Predsednik republike dr. Danilo Türk meni, da moramo v naši kulturni in politični dejavnosti najti pravo in dobro mesto za tega velikega človeka, ki je vplival na zasnove vesoljskih raziskav v Evropi, Rusiji in Združenih državah Amerike.«

Vesolje je tudi prostor, v katerega človek vnaša nove vsebine – poleg raziskovanja in praktično pomembnih vsebin tudi svojo kulturo, so sporočili iz predsednikovega urada. »Predsednik Ruske federacije Dmitrij Medvedjev je zato sprejel memorandum o kulturalizaciji vesolja kot popolnoma naraven projekt, pri uresničevanju katerega so raziskovalci in umetniki iz več držav že začeli sodelovati.«

Memorandum nadalje omogoča, da bo sodelovanje z ruskimi vesoljskimi raziskovalci in zgodovinarji potekalo organizirano. »Ta dokument bogati naše medsebojne odnose, ki imajo na področju kulture dolgo tradicijo. Ta je zasnovana predvsem na preteklem kulturnem ustvarjanju, manj pa na kulturni ustvarjalnosti za prihodnost. Gre torej za nove vsebine in nov začetek. Poudariti je treba, da je Rusija danes, v nasprotju s polpreteklimi časi, odprta za nove pobude in sodelovanje, kar pomeni tudi priložnosti. Predsednik Republike Slovenije si želi, da bi poleg sodelovanja na kulturni ravni bolje razvili znanstveno in raziskovalno sodelovanje, za kar je ruska stran zainteresirana in je to večkrat tudi ponovila v stikih na visoki ravni. Bogastvo in raznovrstnost sodelovanja pa vedno prineseta tudi praktične in obojestranske koristi. Našega sodelovanja ne omejujemo samo na blagovno menjavo, energetiko in investicije, ampak ga moramo izpopolnjevati in bogatiti, tako da bo čim bolj raznovrstno in trajno,« končujejo v uradu predsednika države.

Elementi programa

Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij je institucionalna podlaga za izvajanje izhodišč memorandumu. Njegov direktor in umetnik Miha Turšič o programu pravi: »KSEVT že razvija model in strukturo 'kulturnega vesoljskega programa', ki ga delno že izvaja sam, delno pa bo spodbujal sedanje vesoljske agencije (ESA, RKA, NASA), da oblikujejo lastno programsko shemo in konkretne projekte. V tem središču se osredotočamo predvsem na kulturni vesoljski program: na

Jela Krečič, kultura

Delo: sob, 20.08.2011, 09:00

Naša država je z znanstveniki, gospodarskimi podjetji in umetniki že vključena v oblikovanje vesoljske »politike«.

Kulturni center evropskih vesoljskih tehnologij Projekt je načrtovalo pet arhitekturnih birojev, združenih v Arhitekturno zvezo za Vitanje: Bevk-Perović, Dekleva-Gregorič, Ofis in Sadar-Vuga arhitekti, foto: Arhiv Ksevt

kulturalizacijo vesolja ter povezovanje umetnosti in znanosti. V prihodnjih šestih letih bomo predstavili serijo stalnih razstav, serijo manjših projektov razstav in izdajali knjige. Prva bo velika stalna razstava Hermana Potočnika Noordunga, ki bo tematizirala vpliv njegovega dela na razvoj vesoljskih znanosti v 20. in 21. stoletju. Temeljna knjiga KSEVT, Konstruktivizem in levitacijske skulpture, se bo osredotočala na metodološke probleme oblikoslovja v breztežnosti. Razstavi Vesoljski vid in Usposabljanje kozmonavtov bosta prikazali ozadje in temelje strukture kozmonavtičke in astronautike. Presek med kulturno produkcijo in raziskovanjem vesolja pa bomo predstavili na razstavi Kinoteka Kozmos,« pojasnjuje Turšič.

Znanstveni nasledki

Memorandum o kulturalizaciji vesolja je bila tudi politična podlaga, ki je omogočila novo sodelovanje med Slovenijo in Rusijo. V torek sta namreč Oto Luthar, direktor Znanstveno raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU), in Jurij Baturin, direktor Inštituta za zgodovino znanosti in tehnologije Ruske akademije za znanost, podpisala dogovor o sodelovanju.

Za ZRC SAZU je to ustaljena oblika formalizacije raziskovalnega sodelovanja s partnerskimi ustanovami po svetu, s katero po navadi dodatno podprejo svoj interes za delo s kolegicami in kolegi posamezne ustanove, pravi Luthar. Gre že za drugi sporazum te vrste. Prvega so pred letom dni podpisali z Inštitutom za literaturo, ki je kot sestavni del prestižne hiše Puškinski dom prav tako sestavna enota Ruske akademije znanosti.

Od novega sporazuma si obetajo tudi spodbudo proučevanja zgodovine znanosti, ki v Sloveniji ni razvito tako, kot bi si želeli, še dodaja. »Ob strani zanimajo predvsem stiki med slovenskimi in ruskimi znanstveniki od 17. stoletja naprej. S to temo se je doslej ukvarjal predvsem naš Inštitut za kulturno zgodovino ter redki

posamezniki na ljubljanski univerzi in Institutu Jožef Stefan. Poleg tega si od sodelovanja obetamo tudi spoznavanje različnih metodologij za proučevanje dela in življenja pomembnih znanstvenikov. Mislim na ljudi, ki so imeli vpliv na razvoj slovenske znanosti, tu in tam pa bomo našli posameznika, ki je vtisnil pečat ruski znanosti. Tu merim predvsem na redke strokovnjake iz časa pred prvo svetovno vojno.« Dokument, ki formalizira povezovanje med obema ustanovama, vključuje tudi podporo KSEVT. V zvezi s tem Luthar pravi, da poskušajo sedanjim in bodočim sodelavcem tega središča, ki po svoji naravi ni znanstvena ustanova, omogočiti iste pogoje sodelovanja, kakršni veljajo za kolege in kolege na ZRC SAZU.

»To je še posebno pomembno za izmenjavo gradiv in zgodovinskih eksponatov, ki jih bo s posredovanjem partnerske ustanove v Moskvi zdaj lažje dobiti v Slovenijo. Sicer pa se mi zdi iniciativa Dragana Živadinova in Mihe Turšiča ena najbolj izvirnih idej zadnjega desetletja. Povezati umetnost in znanost pri proučevanju vesolja, ki ga zaradi njegovih dimenzij in nešteti skrivnosti včasih lažje dojemamo kot umetniško stvaritev ter težje kot naravno dejstvo, je preprosto čudovito. Upam le, da bo center v Vitanju res dobil priložnost, da ta vidik spoznavanja vesolja ustrezno tudi predstavi in se tako uveljavi na svetovnem zemljevidu vesoljskih agencij in umetniških središč,« sklene Luthar.

Kdo se bo narisal v vesolje?

Sporočilo za medije, Vitanje 31. 8. 2011

V Vitanju so »lansirali« likovni natečaj na temo 'Vesolje in vesoljska plovila', ki ga za otroke med 9. in 11. letom starosti organizira Evropska komisija - Po zmagovalcu bodo poimenovali enega od satelitov iz evropskega navigacijskega programa Galileo

Enega od navigacijskih satelitov iz evropskega programa Galileo bodo poimenovali po šolarju ali šolarji iz Slovenije, zmagovalcu likovnega natečaja, ki se začne jutri, 1. septembra. Kateri slovenski šolar se bo s svojo risbo »izstrelil« v vesolje, bo presojala nacionalna žirija, v kateri so pisateljica in ilustratorica Lila Prap, direktor Vesoljske tiskovne agencije Vojko Kogej in Lara Sheppard Kanduč iz Predstavnštva Evropske komisije v Sloveniji.

»Lansiranje« risarskega natečaja so pripravili v Vitanju, kjer negujejo spomin na Hermana Potočnika Noordunga, enega prvih vizionarjev komunikacijskih satelitov, in dokončujejo Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij (KSEVT). Vitanjski župan Slavko Vetrli je povedal, da bo po zagotovilih izvajalcev dokončano v pogodbenem roku, do konca oktobra 2011. Direktor občinske uprave Srečko Fijavž je članom žirije razkazal sedanjo spominsko sobo, ki utemeljuje sloves uglednega rojaka, vizionarja vesoljskih poletov in geostacionarne postaje.

Likovni natečaj Galileo je odprt za otroke med 9. in 11. letom starosti, ki živijo v Sloveniji. Vsi, ki želijo sodelovati, morajo od 1. septembra do 15. novembra 2011 oddati risbo na temo 'Vesolje in vesoljska plovila'. Prikazuje lahko, na primer, Zemljo skupaj z drugimi planeti in sateliti, izstrelitev nosilnih raket satelitov Galileo ali kaj podobnega. Otroci lahko svoji domišljiji pustijo prosto pot in pri tem uporabijo poljubne materiale in tehnike risanja, slikanja ali barvanja. »Vesolje je svet domišljije, zato je njegovo risanje izlet v neznanost,« je dejala Lila Prap, ki sicer ni želela dajati napotkov, kako se naj otroci lotijo risanja vesolja. »Uporabijo naj to, kar imajo v glavi, še najbolj jim bo pomagalo, če si bodo ogledali Potočnikovo spominsko sobo v Vitanju.« Slike je potrebno nato poskenirati ali fotografirati in naložiti na spletno stran. Zmagovalko ali zmagovalca bo izbrala nacionalna žirija. Zmagovalko ali zmagovalca bodo januarja 2012 razglasili na slavnostni podelitvi nagrade, kjer bo prejel/a listino zmagovalca in model satelita, ki bo poimenovan po njej ali njem.

Likovni natečaj Galileo bo v letu 2011 potekal v vseh 27 državah članicah Evropske unije, izvedli pa so ga že v Belgiji in Bolgariji.

Program Galileo

Program Galileo je neodvisen evropski sistem satelitske navigacije. V

Pozabljeno kozmonavtsko izkustvo

Jurij Baturin sporazum s slovenskim ZRC SAZU vidi kot priložnost za povezovanje v zelo širokem smislu, od izmenjave znanstvenikov, informacij, eksponatov do pomembnih knjižnih zbirk. KSEVT je zgolj en del te zgodbe, je dejal za Delo.

Sam sicer raje kot o kulturalizaciji vesolja govori o kulturalizaciji kozmonavtičke, s tem pojmom pa meri predvsem na izkustva kozmonavtov in astronautov med vesoljskimi aktivnostmi, ki nikoli niso bila predmet resnih znanstvenih obravnav.

Prav tako je slabo tematizirano zapleteno občevarje pripadnikov zelo različnih kultur v vesolju, ko je bilo, denimo, srečanje kozmonavtov sovjetskega vesoljskega plovila Sojuz in astronautov ameriškega Apola leta 1975. Tudi astronauti z vseh koncev sveta, ki se srečujejo na mednarodni vesoljski postaji, se srečujejo s kulturnimi razlikami, ki precej vplivajo na njihovo sodelovanje, pojasnjuje nekdanji kozmonavt.

Na vprašanje, ali vidi KSEVT kot institucijo, v kateri bi se tovrstna raziskovanja lahko izvajala, odgovarja: »Želel bi, da KSEVT postane prostor, kamor bi prihajali ljudje iz vesoljskih držav, ki se ukvarjajo s temi temami in bi lahko bil njihovo pribežališče. Sam center ne bo mogel rešiti problema pomanjkanja tovrstnih raziskav in to niti ni njegova naloga. Lahko bi postal izvor tovrstnih idej, ki bi jih raziskovalci vesolja prenesli tudi v svoje države.«

okviru programa, ki bo Evropi še naprej zagotavljal mesto v samem vrhu vesoljske tehnologije, bo izstreljenih najmanj 27 satelitov. S programom Galileo bo Evropa imela dostop do satelitske navigacije, ki ne bo odvisna od ameriškega sistema GPS. Sistem se bo uporabljal v raznovrstne namene, med drugim tudi za upravljanje transporta in pri aplikacijah za mobilno telefonijo. Po besedah direktorja Vesoljske tiskovne agencije Vojka Kogejja bo sistem Galileo natančnejši od GPS.

Prvi satelit v okviru programa Galileo bodo v orbito izstrelili 20. oktobra 2011 ob natanko 12. 38, vseh 30 satelitov pa bo v orbiti do leta 2020, ko bo sistem polno operativen. Lara Sheppard Kanduč iz predstavnštva Evropske komisije je navedla okvirno oceno, po kateri bo Galileo v prvih dvajsetih letih delovanja prinesel evropskemu gospodarstvu dodatnih 60 milijard evrov. Čeprav je že to veliko, pa niti ne vključuje vrednotenja v korist neodvisnosti (izguba, ki bi nastala, če GPS signalov ne bi bilo na voljo) niti tehnološkega razvoja Evrope, ki ga bo Galileo omogočil. Tudi ob upoštevanju vrednosti projekta (3,8 milijarde evrov za zagon in okrog 800 milijonov evrov na leto za delovanje) in vseh drugih dejavnikov je prispevek Galilea k ekonomskemu okrevanju Evrope in izvajanju strategije Evropa 2020 dolgoročno skoraj neprecenljiv.

Za dodatne informacije o satelitskem programu Galileo obiščite spletno stran:

<http://ec.europa.eu/enterprise/galileo>

Registracija in vsi pogoji sodelovanja so v slovenščini na spletni strani natečaja

<http://www.galileocontest.eu/sl/competition>

Novi prostori pošte 3205 Vitanje

Četrtek, 8. septembra 2011, praznik Marijinega rojstva, je bil za prebivalce Vitanja prav poseben dan. Dogajanje je bilo usmerjeno k poslovno stanovanjskemu objektu na naslovu Na vasi 12 a. Pošta 3205 Vitanje se je preselila v nove, sodobno urejene poslovne prostore.

V občini Vitanje živi okoli 2500 prebivalcev, ki z žlahtno »pohorsko trmo« vztrajajo in živijo s svojim krajem. Pošta 3205 Vitanje pokriva območje s 672 gospodinjstvi in opravlja vse vrste storitev. V šestkrat tedensko dostavo je vključenih 312 gospodinjstev, medtem ko ima 360 gospodinjstev dostavo petkrat tedensko. Na pošti so štirje zaposleni, od tega tri pismonoše.

Prva pošta v Vitanju se omenja v letu 1850. Po selitvah in adaptacijah se je pošta nazadnje obdržala v najetih prostorih v središču Vitanja. V letu 2006 so se pričele izvajati aktivnosti, povezane s pripravo investicijskih planskih izhodišč za preselitev pošte 3205 Vitanje v nove poslovne prostore. Z izgradnjo poslovno stanovanjskega objekta se je pokazal primeren prostor tudi za pošto.

Poslovni prostori so bili odkupljeni od lastnika Konrada, d. d. iz Slovenskih Konjic. Po smernicah sodobno opremljene pošte jih je opremilo podjetje Mizar, d. o. o. iz Celja. V novih prostorih, ki obsegajo 86 m² površine, je uporabnikom poštne storitve na voljo sodobno opremljeno okenca za sprejem in izročanje poštne pošiljke, opravljanje denarnih storitev ter manjše število poštne predalov. V prostore pošte je omogočen neoviran vstop invalidom na vozičku.

Za celotno naložbo je Pošta Slovenije namenila okoli 170 tisoč evrov.

Pošto 3205 Vitanje so svojemu namenu slovesno predali župan Občine Vitanje Slavko Vetrih, generalni direktor Pošte Slovenije Aleš Hauc in direktor poslovne enote Pošte Slovenije v Celju mag. Andrej Rihter. Nove prostore sta slovesno blagoslovila g. Alojz Vicman in g. Alojz Cvikl. Za izjemen kulturni program so poskrbeli učenci osnovne šole Vitanje. Na svojevrsten način so pokazali pripadnost domačemu kraju in zadovoljstvo ob napredku v kraju. Z domačimi dobrotami pa so nas posladkale združene članice kmečkih žena Lipa.

Uporabnikom poštne storitve in zaposlenim na pošti 3205 Vitanje želimo, da v polni meri izkoristijo uporabno vrednost novih poslovnih prostorov.

Pripravil:

*David Zabukovnik
Pošta Slovenije, d. o. o. - PE Celje
Oddelek za logistiko*

Prerez traku (od leve: župan Občine Vitanje Slavko Vetrih, generalni direktor Pošte Slovenije Aleš Hauc in direktor poslovne enote Pošte Slovenije v Celju mag. Andrej Rihter)

Zaposleni na pošti 3205 Vitanje

Ga. Bernarda Vivod, upravnica pošte 3205 Vitanje

Prva stranka na pošti 3205 Vitanje

Kulturni program

Zgodovina pošte

Ob odprtju nove poslovalnice pošte smo povzeli zgodovino pošte iz knjige Duša Krnel – Umek in Zmago Šmitek: Kruh in politika (Poglavja iz etnologije Vitanja), Ljubljana 1987.

Pošta je bila v Vitanju ustanovljena leta 1855. Najprej jo je imel v zakupu trgovec Anton Jaklin. Prvotno se je pošta prenašala peš do Celja. Hiša, v kateri je bil doma poštni sluga, se še danes po domače imenuje »Pri Potu«. Kasneje sta pošto vozila dva postiljona, eden iz Konjic in drugi iz Celja. Marca 1915 so zaradi vojne opustili vožnjo pošte iz Konjic in ohranili le zveze s Celjem. Poštni voz je prevažal tudi potnike. Vožnja iz Vitanja v Celje je stala po prvi svetovni vojni 20 dinarjev, trajala pa je štiri ure, ker je voz ustavljal pri vsaki gostilni. Pozimi so si potniki polagali pod stopala vroče opeke in se zavijali v odeje. Postiljon je vozil v Celje še do leta 1928/29, odtlej pa avtobus, ki ga je kupila občina. Občine v Vitanju in okolici so se že 1886. leta začele zavzemati za postavitve brzojavne postaje v Vitanju. Naslednje leto je prošnjo podprla trgovska in obrtna zbornica in 1888. leta je pošta v Vitanju dobila brzojav.

Pred prvo svetovno vojno in med njo je pošto vodila sestra nadgozdarja Schludermana (doma iz Vrbe na Koroškem). Decembra 1918 je bila kot Nemka (znala je le nekaj besed slovensko) po sklepu Narodne vlade v Ljubljani odstavljena. Ker pošta ni imela dovolj delovnih enot, da bi postala državna, so jo leta 1922/23 spremenili v »pogodbeno pošto s telegrafom«. Poštna uradnica je sklenila pogodbo s pošto direkcijo v Ljubljani, da bo skrbela za krajevno dostavo in ostale poštne posle. Država je krila prevoz pošte s konjem (kasneje z avtobusom) na progi Vitanje-Celje-Vitanje. Za službo na pogodbeni pošti je bila potrebna šestmesečna praksa, po kateri je bil na pošti v Celju strokovni izpit pred tričlansko komisijo. Poznati je bilo treba predvsem pravilnike o poštne in telegrafskem poslovanju. Pogodbeni poštarji so bili strokovno bolj vsestransko usposobljeni kot državni poštarji v večjih poštah, ki so se lahko specializirali le za določena dela. Enkrat ali dvakrat na leto so prihajale kontrole poštne direkcije.

Pogodbeni poštarji so bili organizirani v strokovnem društvu in so plačevali društveno članarino. Predsednik društva je enkrat na leto skliceval člane na sestanek. Zbrali so se običajno v posebni sobi kakšne gostilne v Celju in razpravljali o plačah, socialnem zavarovanju in pogojih dela. Kadar je bila na poti kontrola, so se pogodbeni poštarji med sabo obveščali po telefonu ali telegrafu.

Poštni uradniki na pogodbenih poštah niso bili socialno zavarovani. Če je uradnik zbolel, je moral priskrbeti poštne pomočnika, ki ga je nadomešča, ga sam plačevati in za njegovo delo tudi materialno odgovarjati. Nekaj let pred drugo svetovno vojno so v Beogradu ustanovili Penzioni fond državnih pogodbenih poštarov, v katerega so poštarji vsak mesec plačevali po 100 dinarjev. Prej pa je bila socialno zavarovana raznašalka pošte (upravnica pošte je v tridesetih letih plačevala za raznašalko po 24 dinarjev mesečne zavarovalnine). Pogodbeni poštni uradniki so imeli nekoliko boljše kot državni poštni uradniki, morali pa so sami kriti stroške za najemnino poštne prostorov, razsvetljavo, kurjavo, pisarniške potrebščine ipd. V Vitanju stroškov za najemnino, kurjavo in razsvetljavo ni bilo treba plačevati. Pošti je vsako leto drva zastoj poslal grof Thurn, razsvetljavo pa je plačeval lastnik hiše, ki je brezplačno dostopi tudi prostore za pošto.

Vitanjski trgovci in delničarji so si namreč prizadevali, da bi bila pošta v njihovih hišah, zato so ponujali prostore brezplačno. Tako je bila pošta do leta 1921 v hiši trgovca Šaupera, nato se je preselila h gostilničarju in mesarju Pirhu in okoli leta 1928k

trgovki Marti Jakli.

Pri gostilničarju Pirhu je imela poštna uradnica poleg poštne prostorov, ki jih je opremil lastnik hiše, tudi stanovanje in hrano. Poleg tega je pazila gostilničarjevo hčerko, ker so starši ob delu v gostilni imeli le malo časa za to. Po nedeljski maši so kmetje iz okolice hodili na poštni urad in jemali pošto, ki se je nabrala med tednom, kupovali znamke, plačevali davke ipd. Vmes pa so se seveda ustavljali tudi v Pirhovi gostilni v pritličju (pošta je bila v prvem nadstropju). Pošta je torej gostilničarju privabljala stranke.

Enak ekonomski interes je imela tudi trgovka Jaklinova, ki je odstopila prostore pošti, ko se je ta preselila od Pirha. Njena trgovina je bila odprta tudi za nedeljske obiskovalce pošte. V teh prostorih je bila pošta vse od leta 1942, ko se je preselila v bivšo hišo komune. Ker Nemci niso imeli pogodbenih pošt, so pogodbenim poštarjem dali status državnih uradnikov. V tem času se je število uslužbencev na pošti v Vitanju povečalo na šest oseb (poštarica, pomočnica, trije raznašalci in čistilka).

Po koncu vojne je pošta takoj prišla pod državno upravo. Poštni uradniki so bili v povojnih letih zelo cenjeni. Tudi pred drugo svetovno vojno je bila poštna uradnica v Vitanju ugledna oseba, ki se je na krajevni hierarhični lestvici lahko merila z učiteljem in le nekoliko zaostajala za duhovnikom in zdravnikom. Ob novem letu so upravni pogodbeni pošte premožni Vitanjčani pošiljali darila: Kuzman in Krenker sta npr. poslala po 300 dinarjev in še posebno vsoto raznašalki, lastnik tekstilne tovarne Majer pa je poštarici navadno daroval svilen blago. Ob tem je treba pripomniti, da so trgovci, posestniki in lastniki proizvodnih obratov tudi največ izkoriščali poštne storitve.

Pošta Vitanje je dobila telefonsko zvezo 16. 9. 1927. Kmalu po tem sta si dala priključiti telefone trgovec in posestnik Kuzman in grof Thurn. Dokler še ni bilo telefona, so lesni trgovci iz Vitanja skoraj vsak dan pošiljali telegrame javnemu skladišču v Celju in obveščali, kdaj bo treba pripraviti vagone za les, ki so ga vozniki pripeljali iz Vitanja. Nekateri trgovci, ki so si konkurirali, niso zaupali raznašalki, in da ne bi podatki o poslovni korespondenci koristili konkurentu, so imeli najete poštne predale in so pošto dvigovali sami.

Pošta v Vitanju je imela po prvi svetovni vojni tudi hranilno službo. Uprava Poštne hranilnice je bila v Ljubljani. V tistem času sta bili v Vitanju še dve hranilnici: rajfajzovka (Posojilnica) in Kmečka hranilnica in posojilnica. Na pošti so hranili denar večinoma tržani, medtem ko so se kmetje držali bolj kmečke hranilnice, del tržanov pa je vlagal denar tudi v rajfajzovko. Trgovci, podjetniki in posestniki iz Vitanja pa so imeli večino denarja v celjskih hranilnicah, bodisi v slovenskih ali nemških, to pa predvsem zaradi obsežnosti knjigovodstva (vplačila, izplačila, tekoči računi ipd.)

Pred drugo svetovno vojno je bila pogodbeno pošta ob delavnih odprtih od 8h do 12h in od 14h do 18h, ob nedeljah pa od 8h do 11h. Raznašalka pošte je skrbela le za krajevno dostavo pošte (v naselju Vitanje), medtem ko so ljudje iz okolice Vitanja prihajali po pošto sami. Njeno delo je bilo tudi pisanje odpremic za pakete, pred prvo svetovno vojno pa je poleg tega tudi kuhala kosila zase in za poštne uradnike, s katero sta stanovali v prvem nadstropju pošte.

Po drugi svetovni vojni sta skrbela za raznašanje pošte dva poštarja – prvi po naselju Vitanje, drugi po okolici. Dogovorjeno je bilo, da se bosta menjaval tako, da bo enkrat raznaša pošto po okoliških kmetijah eden, drugič drugi. Vendar pa se je poštar, ki je hodil po okolici, na lastno željo to delo opravljal stalno.

Dobesedni prepis iz knjige Kruh in politika

Rupnikovina, 2. del

V treh zvezkih v zapuščini naše mame MARIJE RUPNIK sem ob prebiranju našla marsikaj zanimivega.

Naj ostane spomin nanjo, na gostilno Rupnik v nekem obdobju in na drobna dogajanja v Vitaju, želi žena njenega sina Tončija, snaha Marjana Osojnik-Rupnik.

Uredniški odbor se je odločil, da to gradivo objavi v nadaljevanjih v VITANJČANU.

Rupnikovi v času 2. svetovne vojne

Ob prihodu Nemcev se je v kraju veliko spremenilo. Iz gostilniške sobe so odstranili križ in jugoslovanske simbole. Po uradih in šolah so odpravili slovenščino. Nemški učitelji so bili strogi, pouk samo v nemščini je bil predvsem za slovensko govoreče otroke razlog, ki je povzročal hude stiske.

Sicer pa so se Nemci trudili poneumljati mladi rod. Tonči Rupnik, ki je bil rojen l. 1935, se spominja, kako so mulčki (HITLERJUGEND) v vrstah korakali po trgu in pri tem morali govoriti: CIKE-CAKE-PUMELAKE-HAJL-HAJL-HAJL....., pa spet in spet CIKE-CAKE...

Radio, ki je v gostilni sicer ves čas igral, so odvzeli in preuredili tako, da je bilo možno poslušati le eno postajo, Ljubljano, kjer pa je bil program tudi v nemščini. V gostilni je moral biti radio ves čas prižgan, razni špiclji pa so hodili opazovat, kako se obnašajo gostje ob vesteh o nemški zmagah, se jih radujejo ali ne. Večkrat so žandarji pohodili vse rožice na gredi pod oknom, ko so ponoči prišli prisluškovat, ali poslušajo pravo postajo.

Gostilniška kuhinja je bila prostor za izmenjavo pomembnih vesti. Nemce sta obveščala dva nadzornika za hudournike, v območje Pohorja ali iz njega pa je novice prenašal tudi Tonči Rupnik, ki je hodil po mleko h Krajnikom in drugim kmetom. Pokrov od kanglice je bil ovit s papirjem, na njem pa napisana obvestila. Fantič za to seveda ni vedel.

Otročad se je v vojni po svoje znašla in zelo uživala v zbiranju ostankov bojevanja. Nabrali so si cele zbirke patronov in podobne šare. Pravo čudo, da ni bilo hujše nesreče, ko so razbijali patrone, pa tudi »PANCERFAUST«.

Tonči je v nemški šoli delal tudi težave, ker je tja prenašal mamine razlage. Ko sta šla zvečer spat, pa je nad Vitajem nekaj pokalo. »To so banditi,« je rekel mami; ona pa: »To so naši fantje, pa zebe jih in lačni so tam zunaj po gozdovih.«

Kljub težkim časom, ko so bila živila na karte, so v gostilni ves čas kuhali. Če ni bilo drugega, pa krompirjevo juho. Gospodar Hanzi je pridno skrbel tudi za mošt (jabolčnik) in drobovino, ki ni bila na karte. Tako so bile krompirjeve juhice še okusnejše. Ljudje so se še več desetletij kasneje s hvaležnostjo spominjali gospe Rupnik in njene skrbne prijaznosti do gostov. Izpolnila jim je želje, če je le bilo mogoče.

Na tisti strašni dan v februarju, ko so na Frankolovem obesili 99 talcev, so se krvniki vračali preko Vitaja. Njihov poveljnik je prišel v kuhinjo in od mame Rupnik zahteval, da jim skuha večerjo. Ona je le srepo strmela predse in se ni odzvala. Pretil je, da jo bo ustrelil. Rešil jo je soprog Hanzi. »NERWENSCHOCK, NERVENŠOK (ŽIVČNI ZLOM),« jo je opravičeval. Dovolili so, da je odšla iz kuhinje. Sami so nato šli po krompir in ga skuhali. Tega dogodka se sin Tonči še močno spominja, otroške stiske, ko jo je prosil, naj jim vendar ustreže.

Rupnikova mama je večkrat pripovedovala, kako so ob nevarnostih (napadih ali bombardiranjih), vsi zbežali v 1. nadstropje, v sobo, kjer je zdaj kopalnica. Tam so se ob debelih zidovih počutili dokaj varno.

Gostilna Rupnik po 2. svetovni vojni

Nenaklonjena oblast, zagnanost, sreča ob koncu vojne, navdušenje za izgradnjo nove države so obrtnike prav hitro postavili na trda tla, v izgradnji socializma se je poudarjal le kolektivni duh, skupna lastnina, ne pa privatni sektor. Obrtniki so seveda bili lastniki določenega premoženja: v novem družbenem redu so jih zato obravnavali kot nekake zločince, protidržavni element. Morali so prestati vrsto šikaniranj, plačevati davke za več let nazaj, vse to pa jih je pehalo v brezupen položaj, da so obrt opustili in šli služiti svoj kruh v državna podjetja.

Prva neprijetna spoznanja, da sinova obrtnikov ne moreta dobiti štipendije za šolanje, ker sta pač obrtniška otroka, je tudi mamo Rupnik spravilo v stisko. Pogumno se je sprijaznila s tem in sinovoma

sama plačevala šolanje v srednji šoli, pa tudi na univerzi.

Neprijazno ravnanje oblasti se je odražalo tudi v številnih obiskih inšpektorjev. Merila so bila stroga, kazni pa grožnje z zaprtjem lokala. Natakarica je morala nositi bel predpasnik, v lasih bel trak. S predpasnikom ni smela iz hiše (n.pr. čez cesto v trgovino).

Zanimiv je pripetljaj iz Vitaja. V eno od gostiln je zjutraj prišel inšpektor, v kuhinji pa je bil otrok na kahlici. Gospa je hitro dvignila otročička, kahlico pa vtaknila v »ror« (pečico). Že po nekaj minutah je iz vroče pečice grdo zaudarjalo.

Osebj: Za nemoteno delovanje gostilne je bilo potrebno kar nekaj osebja.

Do 2. sv. vojne so tako deklet imenovali DEKLA, potem so bile to GOSPODINJSKE POMOČNICE. mama Rupnikova je imela redno zaposleno po eno do dve. Pri strežbi v gostilni si je pomagala z vajenkami. Ob nedeljah, praznikih, sejnih, birmah, za vse svete in vernih duš dan 2.11. je bilo potrebno veliko dodatnih rok. Pomagala si je s kmečkimi dekleti. Nekatere od njih so bile prav vredne občudovanja, prijetne, spretni pri delu. Tako je n.pr. Jožica, ko je postregla gosta, nazaj grede pobrala po mizah kozarce, pobrisala... in brez velike naglice je bil učinek dela velik. Tudi vajenke so bile prisrčne v svoji mladostni neizkušeni, bolj ali manj spretni. Enkratna je bila KAR-LINCA STOŽIR. Ob dnevih, ko je bilo zelo veliko dela (l.1969), je večkrat pohitela v 1. nadstropje. Tam je v

majhni sobici sameval lastničin vnuk Rok in željno čakal družbe. Na hitro ga je pocartala, previla pa prišla nazaj k šanku. Mama Rupnik je najbolj cenila tiste pomočnice, ki so same videle delo, so si »ZRAJTALE, KAJ JE TREBA POSTORITI«. Od teh je bila najboljša FANIKA ZALOŽNIK. Druga skrajnost pa je bilo dekle s 5 razredi osnovne šole, ki ji je bilo treba vse s prstom pokazati, kaj mora narediti.

Mama Rupnikova je bila do osebja prijazna. Vedno se je kuhalo za vse enako, sedeli smo za isto mizo, hkrati, če nam je čas dopuščal. Tudi pri plačilu je gledala in držala red. Tako ostali gostilničarji v Vitaju niso ravnali in so jo seveda kritizirali in »gledali postrani«.

Veliko je bilo neprijaznosti zakonodaje, osebja. V gostilno so poslali resno opozorilo, da mora urediti sanitarije. Ko je potem Marija Rupnik zgradila nov WC, pa se je morala iti zagovarjat v Konjice, od kod neki je dobila denar za to.

Izgradnja kulturnega doma: Leta 1950 je Prosvetno društvo ustanovilo odbor in začelo zbirati denar za prosvetni dom. V odboru so bili JOŽE KUŠAR, g. MARINČIČ (oče njegove žene, bil je stavbenik), VIKTOR JEROMEL, AVGUST SKAZA in MARIJA RUPNIK. Načrt je naredil g. MARINČIČ, tudi delo je vodil on. Rupnikova je skrbela za hrano zidarjem (brez živilskih kart), kar je bilo tedaj kar težko. Za zbiranje denarja in materiala so skrbeli ostali trije. Za finance sta skrbela g. Jeromel in Kušar. Vse se je srečno izteklo, čeprav

so bile pri sami gradnji nekajkrat krizne situacije.

Birme: so pomenile za Rupnikovo mamo posebno izkušnjo. Veliko ljudi, premalo prostora za vse. Pa se je primerilo, da je vesela družina prinesla s seboj jedačo in pijačo, zasedla mizo, se zabavala po svoje. Zaslužek v gostilni pa... Drugič so prinesli s seboj vino, ga imeli pod mizo in si polnili steklenice. Če so že prej naročili kosilo, je dosledno zahtevala plačilo vnaprej. Včasih se je namreč zgodilo, da je pripravila kosilo, gostov pa potem ni bilo.

Velike spremembe: Tovarna Gorenje, pa tudi druge so vsrkavale veliko delovne sile. Dekleta za delo v gostilni je bilo vse težje dobiti. Ko so se ljudje opremili z avtomobili, so potrebe po malici v gostilni skorajda odpadle. Veliki lonci, v katerih se je kuhala goveja juha na štedilniku, so lahko šli v ropotarnico. Vse te razmere so Rupnikovo mamo prisilile, da je po 43 letih dela v gostilni dala lokal v najem. Gostilno so vodile:

JANA TROBEC (1974 - 1983)
JOŽICA SIMONČIČ (1983 - 1987)
TINKA POGOREVC (1987 - 1997)
IRENA JANCIČ od l. 1997 dalje.

Blazine za dojenčke: Kmečka gostilna, prijazna ljudem, je bila gostilna RUPNIK. Ko je prišla v gostilno mamica z dojenčkom ali pa ob krstu širša družba, so takoj prinesli blazino, da je nanjo položila dete in se malo odpočila. Mene pa je leta 1968. ko sem bila noseča, zelo ganilo nežno ravnanje robotih kmečkih očetov, kako so se posvečali svojemu detetu. Na cepljenje so pripeljali blizu leto stare otročke. Pa je očka odlomil pol žemljice, jo dal v ročice sinku in mu nežni prigovarjal: »Na, Janko, papaj zimlo, papaj!«

Rupnikova ledenica

Rupnikovo gospodarstvo je pred 80 leti obsegalo GOSTILNO, LONČARSTVO in MESARIJO. Za delovanje mesnice je bilo nujno imeti ledenico.

Leta 1932 so poslopje zanjo na novo zgradili. To je poslopje ob cesti, kjer ima od leta 1972 skladišče kmetijska zadruga. V tej stavbi je bila tudi prodajalna mesa, en del stavbe pa je služil za konjske vprege, za počitek, medtem ko so šli njihovi gospodarji po opravilih.

Zidano poslopje je bilo treba primerno opremiti. Za ledenico sta bila namenjena dva prostora, manjši in večji. Izolacija ob stenah je bila iz borovih štukov v razmaku 50 cm. V prvi prostor ob zidu so »nafilali«, na trdo zbili, žagovino. Tudi vrata so bila tako narejena. Na tla so nasuli 1m kamenja, da je lahko od talečega

se ledu odtekala voda in pronicala v tla. Ob steno, polnjeno z žagovino, so vsako zimo naložili led.

Prvič so to ledenico polnili z ledom v zimi 1932/33. Polnitev so prevzeli Jeseničnikovi fantje, ki so to delo opravljali tudi pri Petelinški in Pirhu. Toda od kod led? Zime so bile pred desetletji veliko hladnejše. Na potokih se je naredil debel ledeni oklep. V ta namen so Rupnikovi naredili jez na Hudinji, grofovem, malo više od sedanjega Tončijevega mostu (sedanji lastnik Rudi Poklič). Jez je zadrževal vodo, da je zastajala in prej zamrznila. Ko se je led naredil, so ga lomili in s posebnimi kavljji zvezli na suho, naložili na vozove ter prepeljali k ledenici. Tam so kose razvrstili po velikosti in jih zlagali ob izolirano steno iz štukov in žagovine. Led je bilo treba naložiti tesno skupaj, da ni bilo vmes zraka. Vmesne vrzeli so zapolnili z manjšimi kosi ledu. Kadar je bilo zelo mrzlo, so čez ledeno skladovnico polivali vodo, da je vse skupaj primrznilo. Tako so z ledom obložili najprej večji prostor, nato še manjši, sprednji prostor ledenice.

Ko je mraz popustil, so ledenico začeli uporabljati za skladiščenje mesa. Skrbno so zaprli vrata, pazili, da niso noter spuščali toplote. Zato so vstopali v prostor samo ponoči ali zgodaj zjutraj.

V zimah, ko se ni naredil led, so ledenico polnili s snegom. Na trdo so ga nabutali ob izolirano steno.

V mesecih, ko je ledenica služila namenu, se je ob stene naloženi led počasi »nižal«, se počasi tajal. Če se je dobro pazilo, je kakšna malenkost ledu ostala vse do naslednje polnitve, včasih pa ga je zmanjkalo že v oktobru ali novembru.

V začetku 2. svetovne vojne so Nemci ledenico prepovedali, češ, da je ena mesnica v Vitaju zadosti. Zato je med vojno niso polnili; vendar so jo okrog leta 1950 obnovili.

Polnjenje ledenice je bilo vsako leto dražje, pa tudi delavce je bilo težje dobiti. Kmečki fantje so se zaposlili v tovarnah.

Leta 1963 je bilo preko gostinske zbornice mogoče kupiti 200 l hladilnik za potrebe gostilne (cena 52.000 din). Marija Rupnik ga je kupila v Ljubljani, v trgovini ob Prešernovem spomeniku. Tovornjak iz »kladivarne« ga je nato dostavil v Vitanje.

Danes si je življenje brez hladilnika kar težko predstavljati. Prvega so v Gostilni Rupnik kupili torej leta 1963. Pred tem pa je za hlajenje v poletnih mesecih služila ledenica.

Rupnikova lončarija

Lončarsko obrt je imel že Hanzijev oče Hans Rupnik (19.6.1863 -

26.1.1929). Sina Hanzija je dal v uk v Slovenj Gradec.

Hanzi Rupnik (28.3.1904 - 31.3.1957) je leta 1929, po očetovi smrti prevzel obrt. Vedno je imel zaposlenega pomočnika in še enega pomožnega delavca. Finance v lončariji in gostilni pa je vodila žena Micka (plače delavcem, davki).

Gliny za lončarijo so dobivali iz Ljubecne pri Celju. Maso so pripeljali na vozovih. Pred uporabo pa jo je bilo treba še obdelati (teptali so jo, primešali malo vodo, da je postala gnetljiva in jo je bilo možno obdelovati in oblikovati).

Pripomoček pri delu je bilo vrtljivo kolo spodaj premera okoli 1m. To je lončar »brcal«, da se je vrtelo, na zgornjem manjšem pa je oblikoval želeni izdelek. Ko je dosegel želeno obliko, ga je za nekaj dni dal sušiti na polico. Take napol osušene izdelke so znosili, polagali v peč. Primerno napolnjeno so zakurili z drvmi. V peči je bila luknja skozi katero so opazovali postopek. Pri zadosti visoki temperaturi so prenehali kuriti, peč

pa se je nato ohlajala še nekaj dni. Iz peči so posodo zlagali na police za takojšnjo prodajo ali pa v slamo na visoke vozove. To pa so prodajali po sejnih v drugih krajih.

Posoda iz gline je bila cenjena pri kmečkem prebivalstvu. Bila je cenejša od kovinske. V vojnem času pa po kovinske sploh ni bilo mogoče dobiti.

Nekatere posode so tudi barvali (n.pr. sklede, skodelice znotraj). Te je bilo treba še enkrat žgati.

Približen seznam izdelkov:

LONČKI, LONCI (nekateri so bili kar veliki, v njih so v pečeh kuhali hrano za prašiče),

SKLEDE, SKODELICE,

VAZE, VAZICE, tudi kakšne IGRAČKE,

CVETLIČNI LONČKI, PEPELNIKI,

VEČJI ELEMENTI ZA KMEČKE PEČI

Lončarsko dejavnost so prenehali leta 1957, kmalu po Hanzijevi smrti.

Leta 1974 so lončarijo adaptirali. Zdaj je to poslopje Na vasi 15 last dedičev Janka Rupnika.

Marjana Rupnik

Nova knjiga - Misli domačega župnika

Ob svoji okrogli obletnici, 70-let življenja je p. Zdravko Jakop izdal knjigo z naslovom Misli domačega župnika. V njej je 70 njegovih misli, razvrščenih v dvanajst skupin (Čas, Praznuj nedeljo, Nekoč in danes, Zemlja-življenje-delo, O vzgoji, Kristjan in politika, Globalizacija, Sodobno suženjstvo, Edinost kristjanov, O smrti, Biti redovnik in duhovnik, Zdrava kmečka pamet).

Ta njegova knjiga je res knjiga Modrosti srca, kot je v njej o avtorju zapisal p. Bogdan Knavs. Knjiga je zanimiva tudi zaradi njenega posebnega formata in fotografij cvetic, ki rastejo na Sveti Gori.

Knjigo lahko kupite (cena 5 EUR) pri p. Lojzetu Cviklu ali pri Tilki Jakob.

Tilka Jakob

Popravek k članku »Hvaliti hočem vrle mož« v 34. številki Vitajčana

Spoštovana urednica Vitajčana!

Danes sem prejel Vaše (naše) glasilo. Hvala zanj! Le škoda, da je računalnik pesmi Aškerc in Gregorčiča tako grdo pomešal. Znano je bilo, sta bila prijatelja in sta isto leto napisala vsak svojo pesem, ki pa sta si zelo podobni. Nisem celih prepisal, ampak le najbolj »skupne« besede oziroma misli:

Takole bi moralo biti:

Znamenje (Gregorčič)

Na polju znamenje stoji,
Podoba krasna v njem žari ...
Pred njo presvetlo luč gojim ...
Ni znamenje na polju to,
To moje je srce gorko ...
(ki bije za domovino)

Večna luč (Aškerc)
Na polju, polju širnem tam
Stoji samotne božji hram.
Svetilka zlata v njem gori ...
Gori vse dni in noči ...
(a duša svetel je oltar)

Hotel sem prikazati, kako sta si bila blizu in kako podobno sta se izpovedala: Gregorčič je podčrtal ljubezen do domovine, Aškerc pa svetlost svoje vesti. Večna luč je njegova vest.

Žal mi je, da bralci ne bodo vedeli, kaj sem hotel povedati.

Toliko v pojasnilo! Lep pozdrav!

P. Zdravko

SDM - Madrid 2011

“Firmes en la fé!” ali po naše “trdni v veri” je bilo geslo letošnjega Svetovnega dneva mladih, ki je potekal od 9. do 23. avgusta v Španiji, sklepni del pa v njeni prestolnici Madridu.

Tudi jaz sem se skupaj s prijatelji iz Nove Cerkve in Frankolovega odločila, da se podam na to vznemirljivo in pričakovano polno pot. Tako smo 9. avgusta z obilo prtljage in nasmeški na obrazih začeli naše romanje. Iz Nove Cerkve smo krenili proti Ljubljani, kjer se nam je pridružilo še nekaj romarjev, nato pa počasi zapustili Slovenijo. Po približno 24 urah vožnje smo v jutranjih urah prispeli v Barcelono, mesto v Kataloniji na SV Španije. Presenetile so nas prazne ulice, saj so Španci znani po zabavah dolgo v noč in se zato v službo odpravijo malo kasneje kot pri nas. Po jutranji kavi in okrepčilu po napornih vožnji smo se odpravili na raziskovanje tega čudovitega mesta. Sagrada Familia, Camp Nou, Čarobne fontane, Park Güel, Španska vas...so le nekatere od znamenitosti, ki jih ponuja Barcelona. Po “slovenski maši” smo se v poznih večernih urah zopet odpravili na pot. Zgodaj zjutraj smo prispeli v Cartagena, vojaško, obmorsko mesto na jugu. Tam so nas pričakali številni prostovoljci skupaj z družinami gostiteljicami. S »cimro« Polono iz okolice Ljubljane sva teden dni preživeli pri prijazni družini. Starša sta profesorja s tremi simpatičnimi otroki, ki so poskrbeli za nagajivost in dobro voljo. Vsako jutro smo se Slovenci iz vseh župnij zbrali v Cartagena, se sprehajali po mestu in si ogledali muzeje, spomenike in druge znamenitosti. Narodna zavest je kar sijala. Mahanje z zastavami in petje slovenskih pesmi sta bili stalnici naši “pohodov”. Ob večerih smo imeli slovensko-španske svete maše, v katerih je bilo veliko petja in ploskanja. Po maši je bila ponavadi na vrsti “fiesta” z obilo španskih specialitet in plesa. Španci so nas učili ritmov flamenka, Slovenci pa smo s harmoniko naredili pravo veselico. Izvrstno hrano so pripravile družine, ki so ves čas skrbele za naš prevoz in čista oblačila. Pred odhodom v Madrid smo odšli tudi na enodnevni izlet v mesto Murcia, oddaljeno nekaj ur vožnje. Tam je bila zjutraj v katedrali molitev z mladimi z vsega sveta, zvečer pa smo se peš odpravili na stadion, kjer smo imeli skupno sveto mašo.

Sledil je festival narodov. Najprej smo se dodobra naplesali, nato pa se je vsaka država predstavila še s tradicionalnimi plesi. V nedeljo pred odhodom v Madrid je bil t.i. družinski dan. Odšli smo na bazen ali na morje, se še bolje spoznali in seveda fotografirali za spomin. Sporazumevali smo se večinoma v španščini, tako da sem tudi v tem pogledu pridobila nekaj novega znanja. Zadnji večer so nam pripravili veliko poslovilno zabavo, na kateri smo se zbrali vsi mladi in naše družine ter še zadnjič skupaj zaplesali. V zgodnjih jutranjih urah pa je bil čas za slovo. Bilo nam je hudo, ker smo se morali posloviti od družin in prostovoljcev, ki so nas za teden dni vzeli za svoje. Hitro smo se navezali nanje ter stkali mnoge prijateljske vezi. Špance sem spoznala kot zelo odprte ljudi, vedno pripravljene pomagati, v nasprotju s Slovenci, ki smo včasih precej zadržani. “Spain loves you,” mi je na roko napisal španski prijatelj Pedro in že smo se odpeljali proti Madridu.

Pa je tu! Španska prestolnica, kjer so se odvijali glavni dogodki SDM-ja in ki je bila že vsa v pričakovanju papeževega prihoda. Nastanjeni smo bili v telovadnici v predmestju Madrida, približno 40 km iz glavnega mesta. Tudi tukaj so poskrbeli, da se je “nonstop dogajalo”. Dopoldnevi so bili rezervirani za kateheze s škofom Bizjakom in nato skupne maše. Popoldne smo si ponavadi najprej privoščili kosilo ter se nato z metrojem odpravili na raziskovanje mesta. Nekaj preglavic nam je povzročala vročina (okoli 40° ves teden), vendar smo ob vsem dogajanju, zadostni količini

vode in posebnem občutku biti med milijonsko množico mladih hitro pozabili na to. Po ulicah Madrida in na metroju je odmevala slovenska glasba. Skupaj s tujci smo sredi glavnega trga Puerto del Sol plesali polko. Nočne vožnje z vlakom po napornih dnevih so bile naša stalnica. Za prevoz do šole pa so poskrbeli prijazni domačini. V četrtek zvečer, 18. avgusta, je bilo v središču mesta pozdravno slavje papežu Benediktu XVI. S papamobilom se je popeljal med navdušeno množico, še prej pa v nagovoru pozdravil mlade z vsega sveta. Naslednji dan je potekal križev pot, ki pa smo ga zaradi prevelike gneče spremljali kar na velikih zaslonih. Tudi večere v Madridu smo si znali popestriti na svoj način. Košarka na igrišču, dolgi nočni pogovori, prepiranje, kdo bo zmagoval tekme Real Madrid - Barcelona, dolga vrsta za tuširanje, prava španska sangria...in še marsikaj nam je lepšalo večere. Sobota pa je bil za nas prav poseben dan. Takoj po zajtrku smo se z velikanskimi nahrbtniki na ramenih odpravili na peš romanje na vojaško letališče Cuatro Vientos, približno 7 km od središča mesta. Poleg ogromne množice nam je težave na poti povzročala neznozna vročina. “Sočutni” domačini so kar s svojih balkonov na nas polivali vodo in nas tako malo ohladili. Prihod na letališče! Nepregledna množica mladih (bilo naj bi nas okoli 2 milijona). Ko smo si končno izborili svoj prostor, smo kar iz drogov in zastav postavili zasilni šotor, ki nas je varoval pred žgočim soncem. V pričakovanju bedenja s papežem smo prijetno utrujeni malo zadremali. Bolj kot

se je večerilo, več temnih oblakov je pokrivalo nebo. Poskušali smo se prebiti čim bližje odru, a so nam varnostniki to preperečili. Tako smo prek ekranov spremljali papežev prihod na prizorišče in nato vigilijo, ki pa ni potekala tako kot običajno. Naenkrat nas je zajela močna nevihta, strele so švigale povsod. Nekateri so se žrtvovali in držali naš šotor, da ga močan veter ne bi odnesel. Drugi smo se stisnili pod šotor, varovali naše nahrbtnike in si s petjem krajšali čas ter bodrili drug drugega. Premočeni do kosti smo pričakali konec nevihte. Po koncu slavja, ko smo se že dodobra posušili, smo zlezli v spalne vreče in vzemirjeni od zanimive izkušnje zaspali. Zbudili smo se v sončno nedeljsko jutro v pričakovanju glavnega dogodka. Dobri dve uri trajajoča maša je bila nekaj posebnega. Zastave so plapolale, vzdušje je bilo čudovito. Po vrnitvi v šolo nas je čakalo pakiranje, zvečer pa je napočil čas slovesa. Z domačini smo se skupaj ob dobri hrani in glasbi še zadnjič povesečili in s težkimi srci zapustili Madrid. Pred prihodom domov smo se ustavili v enem najbolj znanih Marijinih svetišč, v Lurdu v Franciji. Utrujeni od naporne vožnje, a polni nepozabnih doživetij smo se vrnili v Slovenijo.

Svetovni dan mladih je bil res posebno doživetje. Je izkušnja, ki mi je dala veliko novega in se je bom vedno rada spominjala. Naslednje srečanje mladih bo čez dve leti v Braziliji. Mogoče pa koga od vas pot zanese tja. In ne bo vam žal! J

Jerneja Ovčar

Zlata poroka zakoncev Jakob iz Vitanja

V soboto, 20. avgusta, sta v krogu domačih in prijateljev praznovala zlato poroko Emilija in Stanislav Jakob iz Vitanja.

Zlatoporočenca sta nas, družino in prijatelje, sprejela na svojem domu, potem pa smo se podali k civilni poroki, ki jo je v poročni dvorani v Vitanju ob asistenci matičarke LjudmilE Gorenjak opravil župan Slavko Vetrih. Ob tej priložnosti jima je namenil veliko lepih besed in izročil zlatoporočno spominsko listino, darilo Občine, ter tri svoje knjige. Omenil je, da sta mu zlatoporočenca že od nekdanju vzor, in jima zaželel veliko srečnih skupnih let še naprej.

Praznovanje smo nadaljevali na Turistični kmetiji Urška, kjer se nam je pridružil muzikant Milan Pesjak, ki je vzdrževal napetost in veselje ter popestril naše druženje. Pred tem smo si pogledali album zbranih in komentiranih slik iz njunega življenja in življenja njune ožje in širše družine. Skoraj vsem so prišle solze v oči ob nostalgiji glasbi ter skupnih spominih.

Vilma Topolšek z družino nas

je pogostila s slavnostnim kosilom, ki je bilo res na visokem nivoju. Priznana gostiteljica Vilma se je tudi tokrat zelo potrudila in mirne duše lahko rečem, da se lahko kosa z mnogimi priznanimi kuharji. Češnja na vrhu smetane v vsej ponudbi je bila postrežena ob misli na doma pridelano ekološko hrano.

Emilija, rojena Osetič, se je rodila leta 1937. Že kot otrok se je veliko selila, a na koncu je svoje ostalo življenje preživela na Paki pri Vitanju. Tudi njen mož Stanislav se je rodil istega leta in oba sta obiskovala osnovno šolo v Vitanju. Oče je svoje šolanje nadaljeval na strokovni lesarski srednji šoli na Ptujju, mama pa se je vsa leta izpopolnjevala na tečajih in različnih izobraževanjih. Leta 1961 sta se poročila in nadaljevala svoje skupno življenje na domačiji Osetič na Paki.

Kmalu za tem smo jima popestrili življenje otroci: sinova Samo in Danijel ter hčerki Renata in Polonca. Vsi smo jima naredili kar nekaj sivih las. Kljub temu sta še vedno videti mladostno in

vitalno. Oba sta bila zaposlena v podjetju LIP Slovenske Konjice. Emilija je delala v računovodstvu, Stanislav pa kot modelar - mizar. Doma sta lepo skrbela za svojo družino, poleg tega pa je ata veliko časa prebil v svoji delavnici, iz katere je prišlo veliko umetnij, ki jih lahko najdemo v obeh cerkvah v Vitanju in v ne malokaterem domu v okolici in po celotnem Balkanu. Mama se še vedno lahko pohvali z velikim zelenjavnim, sadnim in cvetličnim vrtom. Poleg nas

ju danes razveseljujeta še dve vnukinji in štiri vnuki. Mama in oče sta še vedno mladostno aktivna in skrbita za domačijo, ki jima pomeni zelo veliko. Trdita pa, da se je življenje zelo spremenilo takrat, ko sta začela svoje skupno življenje, in seveda na bolje.

Praznovanje smo zaključili pozno zvečer, ko smo zlatoporočenca pospremili v rumeni apartma, kjer sta prebila zlatoporočno noč.

Polonca Jakob

Zlata poroka Albine in Viktorja Brodnik

Biti globoko ljubljien ti daje moč, toda globoko ljubiti ti daje pogum. (Lao Tzu)

Globoka ljubezen, polna moči in poguma, je vodila tudi zlatoporočenca, saj sta zgradila skupno življenjsko pot, ki traja že prečudovitih 50 let. Daleč se zdi tisti 9. september 1961, ko sta v cerkvi Matere Božje na Hriberci v Vitanju drug drugemu za vedno podarila svojo ljubezen in srce in obljubila večno zvestobo. Vendar pa se ga z nasmehom na obrazu in z biseri v očeh še vedno spominjata, kot da bi se zgodil včeraj, saj je bil to najlepši dan njunega življenja. Spomini na njuno poroko pa so bili še posebej živi 11. septembra 2011, ko sta v krogu družine in prijateljev v cerkvi Sv. Florjana v Doliču obnovila poročni zaobljubi in si ponovno nataknila zlata prstana. Albina se je rodila 11. decembra 1938 na Lopanovi kmetiji na Lošpergu, Viktor pa 20. aprila 1932 na Hrastnikovi domačiji v Srednjem Doliču. Poznala sta se že v otroških letih, saj sta bila skoraj

soseda. Vsakdanje delo na kmetijah je včasih dnevno združevalo ljudi in tako je njuno prijateljstvo sčasoma preraslo v ljubezen, ki sta jo kronala s poroko. Njun zakon so obogatili štiri otroci: hčere Irma, Vika in Silva ter sin Ivan. Otroci so hitro odrasli. Hčere so zapustile svoj dom, si ustvarile družine in starša razveselile s šestimi vnuki. Vsa leta sta trdo delala in ostala

predana Lopanovi kmetiji. Bili so dnevi sreče in veselja, dnevi žalosti in skrbi. Tako je pač naše življenje: enkrat sladko, drugič grenko. Kljub temu, da sta v življenju prestala že marsikaj, pa so spoštovanje, ljubezen, zvestoba in dobroti ostali trden temelj njunega zakona in ju krasijo še danes.

Slavje ob zlati poroki je bilo nepozabno. Vsi smo se veselili

skupaj z zlatoporočencema in jima ob tem prazniku zaželeli predvsem zdravja, da bi ljubezen in sreča še naprej trajali. Seveda pa nam je bilo v čast, da smo bili del tega čudovitega dogodka, saj vemo, da je neponovljiv, in se ga bosta stara starša še dolgo spominjala. Prav tako pa tudi vsi, ki smo bili ta dan ob njima.

Janja Kotnik

Sveti Vid

Kdo je bil sv. Vid?

Sveti Vid spada med svetnike, o katerih malo vemo. Kljub temu je zelo priljubljen, saj mu je pri nas posvečenih kar 76 cerkva in ena izmed njih je tudi cerkev sv. Vida na Hudinji. Rodil se je kot sin bogate, a še vedno poganske družine v današnji Mazara del Vallo na jugozahodni obali otoka Sicilija. Še kot sedemletni deček je moral zaradi svoje vere skupaj s svojim vzgojiteljem in hraniteljico pobegniti v daljnjo Lukanijo, ker ga je hotel oče Hylas prisiliti, da bi se odpovedal veri. Zbežal je ravno v času velikih Dioklecijanovih preganjanj. Tako je moral sv. Vid v tujini za svojo vero veliko trpeti. Ujet kot kristjan je bil s svojima skrbnikoma odveden v Rim, kjer je naredil nekaj čudežev; med drugim je ozdravil cesarjevega sina. Kljub temu je bil s svojima spremljevalcema obsojen na smrt. Po običajnem mučenju so ga vrgli v kotel z vrelim oljem. Legenda pravi, da so ga rešili angeli in ga pospremili v Lukanijo, kjer je umrl. Je zaščitnik lekarnarjev, gostilničarjev, pivovarjev, vinogradnikov, bakrorezcev, plesalcev, igralcev, mladine in domačih živali. Nanj pa se v molitvi lahko obrnemo, če imamo težave s krči, epilepsijo, steklino, vidovico, močenjem postelje in če nas piči kača.

Vidovo praznujemo 15. junija.

Cerkev sv. Vida na Hudinji nad Vitanjem

Cerkev se v zapisih prvič omenja leta 1542 in je podružnična cerkev župnije Vitanje. Glavni oltar je posvečen sv. Vidu mučencu, stranski pa sv. Jeri devici. Na vzhodni strani cerkve je vdolbina, v kateri je bila prvotno slika sv. Urbana, sedaj pa je v njej križ. V cerkvi je tudi prenosni oltarček, v katerem je slika Matere Božje. Cerkev je bila na 6. binkoštno nedeljo leta 1835 po obnovi ponovno blagoslovljena. Bogoslužje je potekalo na 6. nedeljo po veliki noči, na dan sv. Urbana in na dan sv. Vida. (Jakop 2000, 35). Miroslava Jelenko, roj. Rančnik, se spominja, da je bilo nekoč pri sv. Vidu najbolj veselo okoli velike noči, ko so potekala razna žegnanja. Starejši pa se še večinoma vsi spominjajo, da ko se je začela pripravljati nevihta, je šel ključar zvonit, in če je zvonilo, preden je oblak prišel do zvonika, je zvonjenje nevihto razgnalo in toče ter ujme ni bilo. V štedilniku pa so zakurili blagoslovljeni lesek, pokropili vogale hiše z blagoslovljeno vodo in se tako rešili huđe ure.

Preteklo desetletje

Polpretekla zgodovina ni bila naklonjena fizičnemu stanju sakralnih objektov, sploh če le-ti niso bili precej izpostavljeni očem. Pa vendar se je pred desetimi leti začelo spreminjati v korist tudi cerkve sv. Vida. Okoli leta 2000 so zamenjali vsa okna v cerkvi in v zvoniku z odločitvijo takratnega cerkvenega ključarja Blaža Hrovata in pomočnika Franca ter Milana Kušarja, ki so opravljali delo, dokler jim je dopuščalo zdravje. Milana Kušarja je nadomestil Anton Rošer, ki je še sedaj ključar. Njegov pomočnik pa je Jože Kušar. Za okna so darovali les Beškovniki ostalo pa so prevzeli Planšakovi in zg. Vodrijeki. Vgradil jih je gospod Penez. (Povedal gospod Milan Rošer.)

Slovesnost na Vidovo

Kaj se je zgodilo letos

Nabirka pri lanski in letošnji poroki ter zlati poroki je pripomogla, da so napeljali električno energijo, kupili stole in nove preproge. S tem je zasvetil po enaindvajsetih letih tudi glavni ladijski lesteneč, ki ga je takrat darovala družina Šega.

Načrti za prihodnost

Zavedanje lastnega domoljubja, spoštovanje dela prednikov in želja po obnovi notranjega dela narekujejo, da skrbimo za naše cerkve. Preden bo cerkev sv. Vida prišla na vrsto za večja gradbena dela, ki so nujno potrebna, želimo postoriti manjša, saj bodo le-ta znatno pripomogla k ohranjanju objekta in seveda k večji dostojanstvenosti.

Praznovanje

V cerkvi sv. Vida je bilo tretji teden v mesecu juniju letos precej živahno. V sredo, na god sv. Vida, je mašno slovesnost vodil g. škof Stanislav Lipovšek v somaševanju z g. dekanom Vicmanom in g. Cviklom. Če je bilo vidovo sončno, je bila lepa nedelja deževna, a to vseeno ni motilo vernikov, ki so se v lepem številu zbrali pri mašni slovesnosti. Lepa nedelja je sovpadala s praznikom sv. Trojice. Gospod Cvikl je povedal, da je o sv. Trojici zapisanih veliko teorij, a nobena skrivnosti ne poenostavlja, temveč še bolj zapleta. Z eno besedo bi lahko rekli, da predstavlja ljubezen. Ljubezen pa gre v korak s solidarnostjo. In če kdo kdaj kje, smo spet Vitančani pokazali, da če želimo, lahko stopimo skupaj in tako z veliko mero solidarnosti in ljubezni obnovimo cerkev sv. Antona. Kljub dežju pa se še poveselimo in družimo ob dobrotah vaških gospodinj.

Cerkev sv. Vida je zagotovo objekt, ki bi si zaslužil večjo pozornost poznavalcev in domačinov, saj objem zelenja in majhna skromna cerkvena vzbujajo ta nepozaben občutek bližine Boga in varnosti. Je vsekakor primeren kraj za osebno molitev in praznovanje, pa naj si bo to poroka, krst ali karkoli drugega.

Petra Bukovec Mauh

Stranski oltar

Glavni oltar

Sveta Marjeta

St. Margerita am See – in Loschberg

Podružna cerkev vitanjska sv. Marjeta se navaja v starih listinah tudi pod imenom »St. Margerita am See«. Izvor za tako ime je: jugovzhodno od Marjete se razprostira proti Vitanju visoka planota z imenom Brezen. Že beseda sama pove, da je tam neka globel-brezno-brezen. Še danes se vidi na nekem kraju široka vrtina v kateri je svoj čas stala voda, bilo je majhno jezero. Pozneje je voda naenkrat izginila in istočasno je začel izvirati ob cesti pri Fužinah močan studenec (kar potok), ki je dolga leta služil za pogon kovačije in pozneje elektrarne, leta 1961 so ta studenec zajeli Celjani in ga vključili v svoj mestni vodovod.

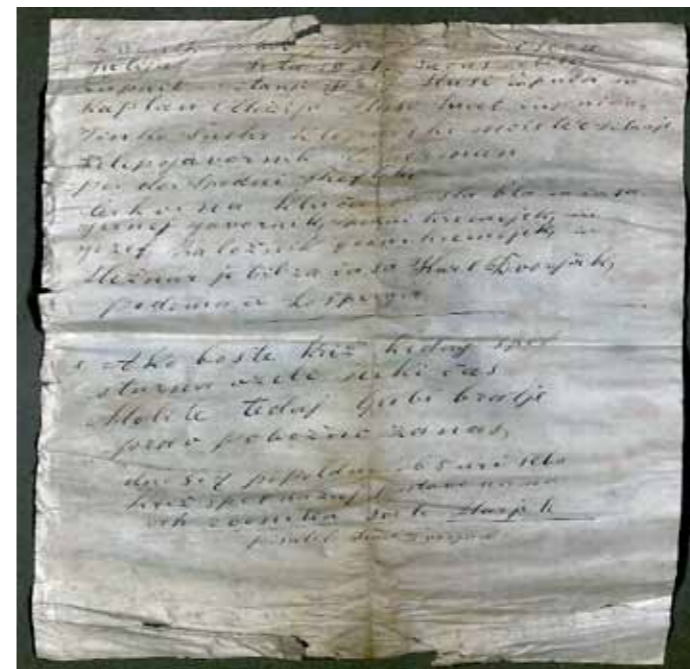
Tam, kjer stoji danes cerkev sv. Marjete, je baje že v rimski dobi bila vojaška utrdba in majhno naselje. V srednjem veku pa, ko je to mimo potekala meja savinske krajine, je bilo tudi utrjeno gradišče, od koder so nadzorovali cesto, ki je prihajala iz Vitanja in je šla takrat tik pod hribom sv. Marjete, ki nosi staro srednjeveško ime Loschberg.

Teritorij sv. Marjete je v srednjem veku pripadal vitanjskemu vikariatu, katerega matična župnija je bila Šmartno pri Slovenj Gradcu. Vse ozemlje šmartinske župnije je bilo podrejeno še oglejskim patriarhom vse do leta 1951, ko je bilo dodeljeno goriški nadškofiji. Izvršilno oblast v teh župnijah so imeli od patriarha pooblaščen arhidiakoni. Toda

župniki so se upirali.

Temeljni kamen sv. Marjete je bil položen okoli leta 1662. To izvemo iz nekega pisma, ki ga je pisal šmartinski opat Cigulini vitanjskemu vikarju. V pismu se dokumentira oblastnost šmartinskega nadžupnika do arhidiakona, celjskega opata Maurišiča. Opat in nadžupnik matične cerkve sv. Martina v pismu naglašajo, da polaganje temeljnega kamna in blagosloavljanje cerkve sv. Marjete (in Loschberg) pripada nadžupnijski cerkvi kot prvi inštanci, zato naj se vikar obrne le tja in ne kam drugam. Dalje se v pismu sklicuje, da ima nadžupnik sv. Martina neštete pravice (innumera jura) čez podložne vikarje in da je izzvet izpod arhidiakonske oblasti; torej ima jurisdikcijo naravnost od patriarha.

Cerkev je bila pozidana v gotskem slogu, vidi pa se že vpliv baroka. Pravijo, da je prvotno imela cerkev tudi kriptu, ki pa je sedaj zasuta, ker so pozneje podzidavali temelje. Doba gotike izžareva pri nas v poslednjih odsevih še celo v 17. stoletju. V istem času pa se začne nov arhitektonski način, to je barok. Novi tip, ki stopa vzporedno z gotiko, je viden tudi pri tej stavbi. Prezbiterij in ladja imata značilno plitvo baročno kupolo. Odsev gotike pa je zašiljenost oboka nad okni in dekorativna mreža lahkih (samo z malo označenih) reber v namenom, da bi bil videti gotski, a brez vsake konstruktivne tendence, torej samo za dekoracijo.

Moti nas le pogled na gotska okna, ki bi utegnili pričati drugačno razlago.

Da to ni tako, naj bo omenjeno, da so bila okna prav tako baročna, dokler niso bila popravljena v gotskem slogu za časa vitanjskega župnika Urbana Dietricha (1860-1872).

Na južni strani prezbiterija je zakristija, ki je prav tako dekorativno preprežena z rebrovjem, na severni strani pa zvonik. V cerkvi so trije oltarji:

Na zadnji strani glavnega oltarja St. Margarethe je zapisano: renov. 1844. V ladji sta po dva stranska oltarja: desno sv. Marko in levo sv. Andrej s karakterističnimi slikami za strujo tedanje likovne umetnosti.

V zvoniku so bili pred prvo svetovno vojno (1914) trije bronasti zvonovi (veliki 860 funtov, srednji 400 funtov...) vlti v Celju leta 1820. Zvonove so med prvo svetovno vojno rekvirirali za Avstrijo. Tedaj je bil prepeljan en bronasti zvonček od sv. Vida v Hudinji. Leta 1923 sta bila nabavljena še dva jeklena zvonova.

Zidovje stare cerkve je začelo

dobivati s časom take razpoke, da so cerkev morali zapreti. Zaprta je bila do leta 1893. Tega leta so jo začeli popravljati. Ob tej priložnosti so našli tudi ostanek starega zidu, ki obdaja cerkev v spodnjih slojih verjetno ostanki starega gradišča iz srednjega veka. Med zakristijo in prezbiterijem so v kotu pol metra globoko našli v zemlji človeško oprsje. Cerkev je še danes vitanjska podružnica, čeprav stoji na teritoriju šentflorijanske župnije.

P.s.: Pristojne v župniji sv. Petra v Vitanju naprošam, da ob novoustanovljeni škofiji v Celju uredijo, da bo cerkev sv. Marjete tudi ozemeljsko pripadala vitanjski župniji.

Dragi g. župan,
Pošiljam listine, ki smo jih našli v križu cerkve sv. Marjete! Včeraj sem dejal: »Vsakih 70 oz. 80 let je osrečena generacija, da sme vstaviti svoj zapis v jabolko križa. Lahko smo ponosni, da je ta čast doletela prav nas!«

P. Lojze CVIKL

Pri sv. Marjeti postavili križ na obnovljen zvonik

V nedeljo, 18. septembra je celjski škof dr. Stanislav Lipovšek pri slovesni maši blagoslovil križ, ki so ga verniki takoj po maši postavili na vrh obnovljenega zvonika. Pri bogoslužju so sodelovali dekan Alojz Vicman, pater Lojze Cvikel in župnik iz sosednje Šentflorjanske župnije g. Mirko Horvat.

Slovesnosti sta se udeležila župana vitanjske in mislinjske občine g. Slavko Vetrih in g. Franc Šilak, pisotna pa sta bila tudi državni sekretar Ministrstva za kulturo g. Silvester Gaberšek in predstavnik Zavoda za varstvo kulturne dediščine iz Celja g. Aleš Plevčak. Množica vernikov, ki se je zbrala od blizu in daleč, da bi prisostvovala bogoslužju, dokazuje, da je navezanost ljudi na to cerkev zelo velika.

Križ je na poti v zvonik pospremila Babnikova godba iz Mislinja, za lepo pesem pri maši pa so poskrbeli cerkveni pevci iz Vitanja. Po maši je sledilo druženje s pogostitvijo, ki so jo pripravile domačinke.

Marjeta v našem jeziku pomeni biser, zato je poznano ime Biserka, tudi Marina. Po legendi naj bi bila hčerka poganskega svečenika v Antiohiji. Ko je očetu povedala, da jo je dojilja vzgojila v krščanski veri, jo je zasovražil. Mučili so jo in vrgli v ječo, kjer jo je strašil hudič v podobi zmaja.

Umrla je mučeniške smrti.

Časte jo kot zaščitnico rokodelcev, popotnikov, zlasti pa velja za veliko priprošnjico kmetov, ko se v vročih poletnih dneh bliža nevihta. Nevihta naj bi bila tisti zmaj, ki ga ima v upodobitvah sv. Marjeta na verigi in ga včasih spusti z nje. Kot priprošnjico jo časte v skupini »štirinajstih pomočnikov v sili«.

Kar 46 cerkva na Slovenskem nosi njeno ime.

Ker cerkev stoji na meji med občino Vitanje in občino Mislinja, so nanjo navezani verniki iz obeh občin. Pri obnovi prav tako sodelujejo verniki obeh župnij, tako vitanjske kot sosednje šentflorjanske.

Največ sredstev za obnovo so prispevali krajani, 15.000 Eur je prispevalo Ministrstvo za kulturo, nekaj sredstev pa tudi vitanjska in mislinjska občina. Za obnovo križa je prispevalo sredstva kar 185 botrov.

Dela na zvoniku so zaključena, nadaljevala pa se bodo obnovitvena dela na cerkveni ladji. Sanirati bo potrebno temelje cerkve, obnoviti ostrešje, zamenjati kritino in fasado. Gradbeni odbor se vsem, ki so kakor koli pomagali pri dosednji obnovi, zahvaljuje in jih prosi še za nadaljnjo pomoč.

Gradbeni odbor

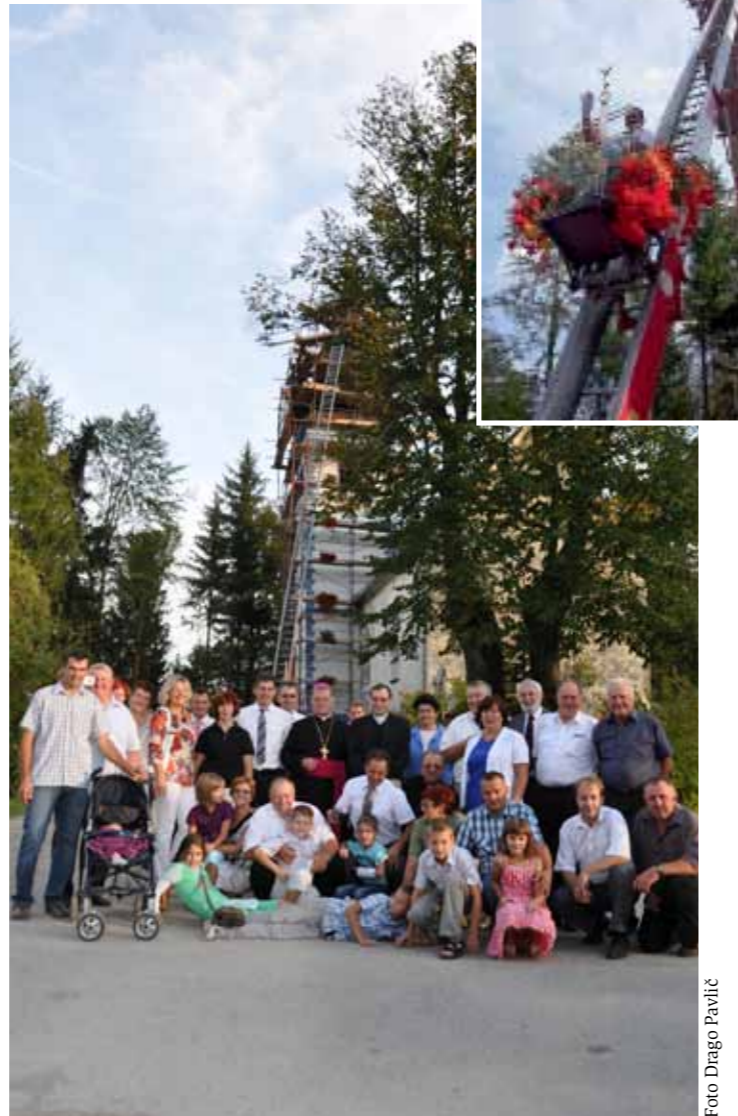

Foto Edi Ošlak

Foto Drago Pavlič

Peta obletnica posvetitve Brložnikove kapele

3.7. 2011 ob 15. uri smo se na željo družine **Sonje in Vinka Kušerja** ter **BRLOŽNIKOVIH iz Pake** pri Vitanju zbrali na 5. obletnici posvetitve na novo vzorno zgrajene kapele, ki je posvečena **MARIJI SEDEM ŽALOSTI**.

Res čas hitro beži. Tako smo se ob tej svečanosti lahko prepričali, da je že kar 5 let od tega, ko je bila na novo zgrajena ta kapela in ,ki jo je pred petimi leti blagoslovil sedaj že pokojni naš gospod župnik **monsinjor Vilijem Gumilar**.

Ob tej obletnici smo bili veseli, da so prišli v naše lepe sončne kraje tudi: **mariborski škof monsinjor Marjan Turnšek**, upravitelj vitanjske župnije **Alojz Cvikel**, dekan iz Nove Cerkve **Alojz Vicman**, duhovnik sosednje župnije svetega Florjana **Mirko Horvat** ter pater **Hugo**

Delčnjak, ki so darovali sveto mašo. Prav tako so dodali lep pečat tej slovesnosti cerkveni pevci iz Vitanja pod vodstvom organista in pevovodje **Francija Pokliča**.

Hvala tudi županu **Slavku Vetrihu** in njegovi ženi, da sta si vzela čas tudi za to slovesnost, in za lepe pozdravne besede škofu ter vsem prisotnim duhovnikom in vsem zbranim pri tej sveti maši.

Vesel sem, da je zopet tudi v naše kraje prišel duh sodelovanja. O tem smo se lahko prepričali v vaški skupnosti Paka, saj je bilo na tej sveti maši veliko naših vernikov kot tudi vernikov iz sosednjih krajev in občin naše lepe Slovenije.

Po slovesnosti smo se povsedečili ob pogostitvi in ob lepem petju, klepetu in ob glasbi har-

monike, kitare in baritona.

Upam in želim si, da se tudi v prihodnje srečujemo na takšnih in podobnih slovesnostih, ki nas povezujejo. Ob koncu lepi verz, napisan na tej lepo zgledno ure-

jeni kapeli: " POPOTNIK, POSTOJ, OPRI SE NA ME, PLAČILO V NEBESIH ČAKA NA TE !«

Slatinek Tone, svetnik.
Slike: Vinko Kušer

Grajski večer 2011

GRAJSKI VEČER TOKRAT ZARADI SLABIH VREMENSKIH RAZMER V TELOVADNICI OSNOVNE ŠOLE VITANJE

Pevsko društvo AS je tokrat že tretjič organiziralo Grajski večer. V okviru prireditve je pevski Kvartet AS predstavil svojo novo, in sicer drugo zgoščenko z naslovom »S pesmijo med prijatelji«. V takem okolju je bila tudi predstavljena.

V programu sta sodelovala ansambel Petka in ansambel Žargon. Na koncu je Kvartet AS zapel ob spremljavi tria, sestavljenega iz naših dobrih glasbenih prijateljev: Primoža Založnika, Romana Rošerja in Petra Mastnjaka.

Da bi večer imel vsaj nekaj grajskega pridiha, so za začetek poskrbele goreče bakle pred vhodom in zvoki fanfar (Pavli Skaza, Primož Založnik, Peter Mastnjak).

Kvartet AS se je predstavil s slovenskimi narodnimi, dalmatinskimi in že ponarodelimi slovenskimi pesmimi ob spremljavi tria.

Občinstvo je še posebej lepo sprejelo oba narodno zabavna ansambla, saj sta v njih nastopila naša Vitanjčana. V ansamblu Petka igra kitaro in poje Roman Rošer, v ansamblu Žargon pa igra harmoniko Primož Založnik. Prireditelj je zelo spretno in domiselno povezoval radijski voditelj David Voh z radia Rogla.

Na prireditvi je spregovoril tudi župan občine Vitanje Slavko Vetrih, ki je nam, članom Kvarteta AS, ob tej priložnosti izročil spominska darila.

Vzdušje je telovadnici je naraščalo iz minute v minuto, vse do konca, ko je velika večina gostov tudi pritegnila petju Kvarteta AS.

Seveda takšna prireditev zahteva veliko priprav, še posebej, če gre za številčno majhno društvo. Brez pomoči prijateljev, sponzorjev in Osnovne šole Vitanje, ki nam je nudila prostor, tega Grajskega večera ne bi mogli izvesti. Hvala vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali in nas podpirate pri našem delu.

Člani Pevskega društva AS smo veseli, če smo komu z Grajskim večerom polepšali enega od zadnjih poletnih večerov.

Tone Ošlak, član Kvarteta AS

Ansambel Petka

Ansambel Žargon iz Središča ob Dravi

Kvartet AS z vitanjskim triom

Srečanje ljudskih pevcev in godcev pri Sv. Vidu na Hudinji

Srečanje

Ob čudovitem nedeljskem popoldnevu je 10. julija 2011 Kulturno turistično društvo Sv. Vid organiziralo 13. srečanje ljudskih pevcev in godcev. To je bilo 1. srečanje na prostem, in to pri cerkvi sv. Vida.

Program se je začel ob 14. uri s sv. mašo v cerkvi, nadaljevali smo z žegnanjem konj za cerkvijo, nato pa je sledil pester program ljudskih pevcev in godcev, ki so prihajali iz bližnje in širše okolice.

Še posebno lepo je zadonela pesem na jasi ob cerkvi sv. Vida ter mnogim napolnila dušo in ponesla spomin na preteklost, saj se je prav na vasi ljudska pesem začela in se tam prav gotovo tudi še ohranja. To lepo in bogato izročilo pa želimo ohranjati prav s takšnimi prireditvami.

Ob prijetnem vzdušju se je druženje nadaljevalo pozno v noč.

*Predsednik KTD Sv. Vid
Viktor Kotnik*

Člani KTD Sv. Vid na ekskurziji na Veliki planini, kjer so bili nekateri prvič

Strelsko srečanje upokojencev v Vitanju

V okviru občinskega praznika Občine Vitanje je Društvo upokojencev Vitanje v soboto, dne 18. junija 2011, organiziralo strelsko srečanje sosednjih upokojenskih ekip na tekmovanju v streljanju z malokalibrsko puško. Udeležile so se ga štiri ekipe, ki so tekmovalce s po tremi tekmovalci. Tekmovanje je bilo na strelišču v Žimpretu.

Ekipno je zmagala ekipa Društva upokojencev Vitanje, med posamezniki pa je bil najboljši član ekipe Društva upokojencev Dobrna, gospod Jože Škoflek.

Po končanem tekmovanju smo se strelci - upokojenci zbrali na razglasitvi rezultatov

v gostilni Kuzman. Pridružil se nam je tudi župan Občine Vitanje gospod Slavko Vetric, ki je po pozdravnih besedah ter z vabilom še k drugim prireditvam, ki jih organizira občina Vitanje ob praznovanju podelil pokale trem najboljšim ekipam in trem posameznikom.

Med sproščenim pogovorom je beseda nanesa tudi na KSEVT in župan je navzoče seznanil z idejo o spominu na Hermana Potočnika Noordunga, o nastanku spominske sobe v občinski zgradbi, razstavah na to temo v Evropi, Ameriki in Aziji ter o pobudi in izgradnji centra KSEVT Vitanje, ki že dobiva zunanjo podobo in naj

bi začel oživljati že v letošnjem letu. Zelo podrobno je razložil tudi zanimanje svetovnih strokovnjakov s področja astronavtične za rojaka H. Potočnika, ki je predvidel način in pogoje vesoljskih poletov in življenje v breztežnosti. Vsi so bili presenečeni tudi nad tem, da dosti tujih državljanov, predvsem pa znanstvenikov, zelo dobro pozna njegov prispevek k razvoju vesoljskih poletov in pozna tudi prizadevanja Občine Vitanje za ohranjanje spomina nanj. Ni pa pozabil tudi povedati, kateri astronomi in znanstveniki so si spominsko sobo v Vitanju že ogledali. Zato za predvsem gosti na

današnjem strelskem srečanju hvaležni županu za podroben prikaz poteka, od ideje do gradnje spominskega centra KSEVT v Vitanju.

In kot je običajno, smo si zaželeli, da se na podobnih srečanjih še večkrat dobimo, kdo bo pa zmagovalec, pa ni pomembno.

K temu prispevku pa sem dolžan pripisati še, da so naši strelci - upokojenci nastopili tudi na srečanju upokojencev v Vojniku, ki ga je organiziralo DU Dobrna, in na njem osvojili drugo mesto v streljanju z zračno puško.

*Za DU Vitanje
J. Hribernik*

Dvojčka sta praznovala

Predstavnica Društva upokojencev Vitanje sta trinajstega septembra obiskala dvojčka, ki sta tega dne praznovala svoj osemdeseti rojstni dan.

Mihael Pogladič, ki živi na rojstni domačiji v Breznu, kar ni mogel verjeti, da smo prišli k njemu prav ob njegovem jubileju. Obiska je bil zelo vesel, saj tukaj sam gospodari in gospodinji. Poleg tega opravlja dela in skrbi, da so znaki življenja na tej kmetiji še živi. Obljubili smo mu, da ga še obiščemo.

Marija Brodej, le malenkostno starejša njegova sestra, se je poročila na Brodejevo kmetijo v Breznu, kjer ji po moževi smrti pri gospodarskih delih pomagata sinova, gospodinji pa še sama. Tudi ona je bila obiska ob rojstnem dnevu vesela, predvsem pa srečna, da ji zdravje še kar služi. In to so bile tudi najine želje, ko sva ji ob prihodu stisnila roko, in tudi, ko sva po kramljanju z njo odhajala.

Vem, da bo mnogo Vitančanov začudenih nad njunim sorodstvenim razmerjem, še bolj pa nad tem, da sta Marija in Mihael dvojčka. Vsem pa bo povsem normalno, da sta na isti dan praznovala osemdesetletnico življenja.

DU-J. Hribernik

Piknik upokojencev

Že vrsto let se vitanjski upokojenci v začetku septembra srečamo na ribjem pikniku pri Polenšku. Letos se nas je ponovno zbrala tretjina članov, kar je glede na starost upokojencev razveseljivo število. Pohvalno je tudi to, da se je piknika udeležilo kar nekaj članov, ki so že prestopili osemdeseta leta v svojem življenju.

Poleg harmonike in petja je bil piknik popestren še z družabnimi igrami. Tako se je kar nekaj udeležencev vključilo v vlečenje vrvi in streljanje z zračno puško, nekatere pa je pritegnil ribolov. Mogoče bi kazalo srečanje popestriti še s

šaljivim kulturnim programom, o čemer bomo še razmislili.

Čeprav je to druženje starejših, ni manjkalo dobre volje, saj se ljudje že ob prihodu posejajo tako, da so skupaj tisti, ki radi zapojejo, se pogovarjajo o podobnih stvareh, zaplešejo ali pa opazujejo svoje vrstnike, ki so še v mladostniški formi in je zato tudi vzdušje prijetnejše in sproščeno, kot se za piknik spodobi.

Ob mraku, ko smo se razšli, smo si zaželeli, da bi nam zdravje le še toliko služilo, da bi se lahko udeležili tudi piknika, ki bo naslednje leto.

DU -J. Hribernik

Upokojenci v Radencih

Letos so si vitanjski upokojenci izbrali za svoje razvajanje Zdravilišče Radenci. Adela Pačnikova nam je ponudila ugodnosti, za katere se je predhodno dogovorila z upravo zdravilišča, nam sporočila ugodno ceno in čas letovanja od 9. do 14. avgusta 2011. Zbrala nas je 29 upokojencev, v glavnem žena, ravno prav za manjši Jakobov avtobus, ki nas je v torek, 9. avgusta ob 13. uri odpeljal iz Vitanja.

Adela pa je skrbno načrtovala tudi, kaj vse si bomo ogledali med potjo v Radence. Najprej smo obiskali oljarno v Stari Gori 1, Šentjur ob Ščavnici. To oljarno vodi družina Kocbek vse od 1927. leta. Zelo vljudno nas je sprejel lastnik, že 4. tretje generacije, in nam povedal, da ima ta oljarna vse certifikate za proizvodnjo in prodajo bučnega olja in njenih produktov. Zelo lepo nam je razkril proizvodnjo od buč, ki jih oljarna kupuje od kmetov, do končnih proizvodov. Vse to smo si lahko tudi ogledali. Potem pa nam je ponudil v pokušnjo še več vrst olja, v katerega smo namakali koščke kruha, ali pa kruh namazali z namazi. Na koncu pa smo lahko kupili še njihovo originalno bučno olje. Obisk oljarne je bil za vse nas zelo poučen.

Ker smo se v oljarni le preveč zamudili pa še zgrešili smo pot, smo s precejšnjo zamudo prišli do vinske kleti »Kapela«, kjer so nas kaznovali tako, da nam niso dali pokusiti vina. Hodili smo po kleti mimo polnih hrastovih sodov in cistern s suhimi grli in s slino. Ob izhodu pa nam je vodička le prodala nekaj litrov vina »Kapela«.

V hotelu »Radin« in »Izvir« smo si zaželeli, da bi nam zdravje le še toliko služilo, da bi se lahko udeležili tudi piknika, ki bo naslednje leto.

pa so nas že čakali, kajti tudi tam smo imeli zamudo. Hitro so nam razdelili ključke, da smo se razmestili po sobah in odšli na večerjo. Sicer smo imeli polpenzion z zajtrkom in kosilom. Ob prihodu pa so napravili izjemo. Hrana je bila po izbiri, zelo dobra in okusna, da nas je razvadila.

Za kopanje smo imeli več bazenov. Opazil sem, da se naše vitanjske gospe zelo rade namakajo v vodi. Čofotale so v njej dopoldne in popoldne. Nudili so nam še savne, za katere pa ni bilo veliko zanimanja.

V četrtek popoldne je Adela pripravila skupno »fešto«, zanjo je vino kupila v Kapeli. Nekatere gospodinje pa so prinesle še sendviče in pecivo. Prišli so prav vsi. Med seboj smo se pozdravili in izročili Adeli spominsko darilo.

V petek in soboto smo še hiteli s kopanjem in pitjem zdravilne vode, sprehajali smo se po parkih in se počasi poslavljali. Mnogi so obiskali tudi lepo farno cerkev.

Točno ob dogovorjenem času je v nedeljo popoldne prišel po nas Jakobov avtobus. Ker smo morali sobe izprazniti ob 11. uri, smo čas do odhoda porabili za druženje v restavraciji, ker nas je hotel počastil še s kavo in pecivom.

Ob 14. uri smo se zadovoljni odpeljali iz Zdravilišča Radenci proti domu. Med potjo smo se ustavili v Slovenski Bistrici, kjer so nam v Gostišču »Emavs« pripravili okusno in obilno kosilo. V Vitanju smo se vsi vrnili nasmejani, srečni in zadovoljni.

*Vitanje, avgust 2011
Franjo Marošek*

Poletne aktivnosti v društvu kmetic

Ob letošnji proslavi občinskega praznika smo članice društva kmetic pripravile razstavo sadnih pekovskih dobrot in drugih sadnih izdelkov (žganja, sokov, marmelad, jabolčnika), ki so bili letos razstavljeni in ocenjeni na Dobrotah slovenskih kmetij na Ptuj. Z dobrotami smo tudi pogostile obiskovalce proslave.

Namen razstave je bil del naše naloge pri projektu »Dodajanje vrednosti travniškimi sadovnjakom«, pri katerem smo kot partner sodelovale pri aktivnostih skozi celo leto. Projekt vodi Kmetijsko gozdarski zavod Celje.

Konec meseca junija smo se odpravili na Dobrno, kjer smo si ogledali rejo novej in namen le-teh. Obiskale smo tudi Terme Dobrna in se nato ustavile še na turistični kmetiji. Pot nas je vodila še do Brlovčnikove kapele in nazaj proti Vitanju, kjer smo se vesele razšle.

Ob blagoslovitvi obnovljene Antonove cerkve smo prevzele organizacijo pogostitve (po slovesnosti), ki smo ga pripravile skupaj s kraji Brezna in dru-

gimi farani. Za pomoč in skrb smo prejele lepo zahvalo, za kar se organizatorjem iskreno zahvaljujemo.

V času kmetijskega sejma v Gornji Radgoni smo zadnji dan sejma predstavljale skupaj s turističnim društvom in občino Vitanje na prostoru, ki ga je imela na razpolago Razvojna agencija Kozjansko. Tudi tam smo predstavljali projekt »Dodajanje vrednosti travniškimi sadovnjakom« in gostile obiskovalce z domačimi dobrotami.

Na prošnjo uslužbenke pošte smo ob odprtju nove pošte obiskovalce pogostile z rogljiči.

Med poletnim časom je bilo še veliko drugih slovesnosti, pri katerih smo sodelovale in pomagale.

S tem smo obogatile dogodke, ki so se dogajali (v kraju), in se tako skupaj z drugimi razdajale za skupno dobro.

Tudi naše pevke in pevci so bili med poletjem aktivni, saj so se zelo dobro odrezali (opravili svoj nastop) na medobčinskem srečanju ljudskih pevcev v

Ob dnevu kmetic, 15. oktobru, bi vsem kmetičkam zaželela vse dobro. Naj vam bo vsak nov dan obsijan s soncem. S toplimi žarki naj to sonce ohranja vas in vaše družine in vse bogati z zdravjem in veseljem.

Žičah, za kar jim tudi iskreno čestitam.

Vsem bralcem želim prijetne jesenske dni, ki naj jih bogatijo

še obilni sadovi našega dela.

Za društvo kmetic
JOŽICA KUZMAN

Nepozaben projekt s podjetjem GKN Driveline Zreče

V varstveno delovnem centru (VDC) Slovenske Konjice smo vedno pripravljene na nove izzive. Zato smo z veseljem privolili v sodelovanje z zrečkim podjetjem GKN Driveline, ki si je v svoji mednarodni mreži poleg poslovnih izzivov zadal tudi številne bolj socialne, človekoljubno naravnane projekte. Sami smo tako postali del projekta DO IT IN ONE DAY, HAVE FUN AND HELP SOME-

ONE (Naredi v enem dnevu, imej se lepo in nekemu pomagaj.) Tim, ki izvaja tovrstne socialne projekte, sestavlja 8 članov iz 8 različnih držav. Tim že ima izkušnje s socialnimi projekti, saj so v letu 2010 že opravili socialni projekt na Poljskem, kjer so pomagali otrokom iz sirotišnice, skupaj z otroki čistili narodni park in jim omogočili počitnice na morju ter ogled živalskega vrta. Omenjeni projekt

sodelovanja GKN z VDC Slovenske Konjice obsega dva dela. Prvi del smo izvedli aprila letos, ko so nas iz podjetja GKN prijazno povabili na ogled njihovih prostorov in proizvodnje. Za vse nas je bila to zanimiva izkušnja, saj se s takimi »resnimi« stroji in celo robotom še nismo srečali. Že prve vezi, ki so se stakale med nami, so nakazovale, da nam naslednji dan, ko bo druženje še daljše, nikakor ne bo dolgčas. Drugo jutro se je skupina zaposlenih iz GKN zbrala v naših prostorih,

kjer smo jim po kratki predstavitvi naše dejavnosti pokazali naše prostore in unikatne izdelke varovancev. Nato smo se družno podali proti konjiškemu gradu. Tam so nas pričakali delavci Zavoda za gozdove in nam po kratkem orisu pomena gozdov za človeka pomagali posaditi lepo število sadik dreves, ki bodo čez nekaj let zapolnila prazno liso, ki sedaj zeva na Konjiški gori. Med delom seveda ni manjkalo smeha in dobre volje: vsi prisotni pa so izkazali izreden posluš za

Nova podoba gasilskega doma

Po dolgem času se bralcem Vitanjčana zopet oglašamo. Zatišje ni nastalo zaradi tega, ker bi nam zmanjkalo dela - ravno nasprotno, toliko ga je bilo, da se nismo »videli ven«. Pa še čas tako hitro beži...

Po občnem zboru v mesecu januarju so naši najmlajši gasilci pod vodstvom novega predsednika in s pomočjo mentorjev pričeli vaje za tekmovanja. Ker letos potekajo vse gasilsko-športne in ostale aktivnosti GZ Zreče-Vitanje v Vitanju, so svoje sposobnosti najprej preizkusili na orientacijskem teku po Vitanju, ki je potekal v mesecu maju. Kar tri ekipe - ekipa starejših in dve ekipi mlajših pionirjev - so se uvrstile na regijsko tekmovanje. Na tem tekmovanju smo gostili 17 ekip iz naše zveze. Letos nimamo mladinske ekipe, je pa ekipa pionirjev iz tekmovanj v juniju in juliju domov prinesla pokale za dve prvi mesti iz Slaptincev in Ljubečne ter za drugo mesto iz tekmovanja v Vitanju. Na regijskem tekmovanju v septembru na Rogli so bile naše tri ekipe dobre, vendar so tekmovali tudi druge ekipe, ki so imele več kondicije, znanja in sreče. Naše najmlajše čaka še naporna jesen: izbirno tekmovanje GZ Zreče-Vitanje, kjer bodo pokazali svoje sposobnosti v vaji razvrščanja, štafetnem teku na 400 m z ovirami in vaji z vedrovko, na kvizu GZ Zreče-Vitanje pa svoje znanje in spretnosti. Želimo jim veliko uspeha na vajah in tekmovanjih.

Tudi naše ostalo članstvo po občnem zboru februarja ni mirovalo. Izobraževanje v pomladanskem delu je bilo uspešno zaključeno. Pohvalimo se lahko z novim uporabnikom dihalnega aparata, medtem

ko je osem kandidatov obnovilo svoje znanje o ravnanju z IDA. Imamo dva nova specialca za tehnično reševanje in dva za delo z nevarnimi snovmi. Štirje člani so uspešno končali specializacijo za gašenje notranjih požarov po modulu A in kar enajst članov je pridobilo znanje o ravnanju in rokovanju z radijskimi postajami UKW. Struktura izobrazbe v našem društvu se je spremenila še za dva mentorja mladine. Ponosni pa smo na našega prvega poklicnega gasilca, drugega pričakujemo jeseni. Čestitamo fantoma za življenjsko odločitev!

Poleg izobraževanja pa smo našli čas tudi za obiske občnih zborov sosednjih društev, udeležili smo se parad v počastitev gasilskih društev z visokimi jubileji, pa tudi nekaj posvetov je bilo vmes. Občanom smo nudili požarno stražo pri kurjenju trave, čistili rezervoarje in vodnjake ter opravili približno 60 prevozov pitne vode. Intervencij v letošnjem letu skoraj ni bilo - zadnja zabeležena je bila 13.11.2010. Poveljnik je 27.5.2011 organiziral nenapovedano gasilsko vajilo, da ne bi upadla zaganost in morala. Operativci so se preizkusili v gašenju gozdnega požara s pomočjo hidranta preko motorne brizgalne in trodelnega napada. Pa je vseeno 7.6. zatulila sirena, ko je PGD Zreče potrebovalo pomoč pri oskrbi z vodo pri gašenju hleva in še enkrat 8.8. ponoči, ko so meteorne vode zalile kletne prostore gospodarju iz Ljubnice. Nič manj pomembna od intervencij pa so članska tekmovanja. Tudi letošnje poletje je bilo naporno: enajst tekmovalj je napolnilo police s prehodnim pokalom, ki so ga

članice tri leta nosile s tekmovanj domov in nazadnje prejele v trajno last, z dvema pokalom za prvo mesto, z enim pokalom za drugo mesto in s štirimi za tretje mesto. Letos se malce poznajo spremembe v strukturi članskih ekip. Operativci smo pomagali pri organiziranju tekmovanja doma. Na obeh tekmovanjih, mladinskem in članskem, smo ekipe pogostili z odlično hrano mesnice Mastnak in pekarnice Težak. Tako kot naše najmlajše tudi malo starejše čaka še preizkušnja na izbirnem tekmovanju GZ Zreče-Vitanje.

Ne nazadnje pa se lahko pohvalimo še z novo podobo gasilskega doma. Okna in vrata smo menjali že v lanskem letu, letos pa smo naš dom oblekli v fasado marelične barve z 8 centimetri debelo podlogo iz stiropora. Med ponudniki smo izbrali podjetje Vežjak iz Tepanja, ki je uredilo fasado in cokol. Zahvaljujemo se podjetju Unior d.d., GKN Driveline in Občini Vitanje, ki so finančno pomagali pri obnovi fasade, Marjanu Ravnjaku, ki je osvežil fresko sv. Florjana in napis na gasilskem domu, podjetju Kreartist iz Petrovč, ki je oblikovalo in izdelalo tablo

na vhodu v garaže, Marjanu Borovniku, ki je uredil vezavo strelovida, in podjetju Grah Automotive, ki je poskrbelo za cenejšo razsvetljavo gasilskega doma. Operativci tudi niso stali križem rok. Ko je gasilski dom dobival novo podobo, so opravili okoli 300 prostovoljnih ur za dela, ki jih je bilo potrebno opraviti zaradi nove fasade. V juliju in avgustu so uredili prezračevanje garaž, izkopali in betonirali jaške za odvodnjavanje meteornih voda, barvali okna in ograje, montirali ograjo na stopnišču, čistili in še bi lahko naštevali. Fantom in dekletom se vodstvo najlepše zahvaljuje.

Delo v letošnjem letu pa so spremljali tudi lepi in veseli trenutki: novopečenima zakoncema Klavdiji in Andreju želimo srečen zakon, novopečenima staršema Jasmini in Mitji pa želimo veliko veselja z njunim sinčkom, da bi zrasel v močnega gasilca, vsem bodočim staršem pa mirne in vesele mesece pričakovanja. Bralcem Vitanjčana želimo varno življenje in kličemo NA POMOČ.

Za PGD Vitanje Snežana Čečko.

drugačnost naših varovancev. Zato nismo bili začudeni, ko se je zaključni del našega skupnega druženja ob zvokih ansambla Pohorci razvil v nepozabno sobotno zabavo. Zato smo polni pričakovanja našega naslednjega srečanja, ki se obeta v naslednjih dneh. Spet bomo združili moči in na Zlatem griču sodelovali pri trgatvi. Še prej bomo v naših prostorih predstavili življenje in delo v VDC zaposlenim iz GKN, še posebej njihovim sodelavcem iz evropskih poslovalnic GKN. Dan bomo zaključili na Zlatem griču, kjer vemo, da bo spet prijazno prijateljsko vzdušje in veliko dobre volje. Pa še naši

varovanci bodo lahko s tujimi gosti izmenjali nekaj angleških besed, ki se jih že pridno učimo...

Projekt pa ima poleg dela in druženja ter spoznavanja drugačnosti tudi človekoljubno noto, zato smo od podjetja GKN Driveline prejeli tudi donacijo, s katero smo lahko kupili interaktivni projektor in prenosni računalnik, ki bosta pomenila svojevrstno nadgradnjo dela z našimi varovanci.

Za donacijo in skrbnost pri organizaciji projekta se varovanci in kolektiv VDC najlepše zahvaljujemo direktorju GKN Driveline Zreče, g. Andreju Pokliču, koordinatorju celotnega pro-

jekta, g. Alenu Hasanbegoviću, in ostalim delavcem podjetja GKN, ki so s svojo prijaznostjo, spontanostjo in občutkom za

sočloveka naredili projekt nepozaben za vse nas.

Nataša Rudež,
VDC Slov. Konjice

Vitanjčan 23

Tekmovalno poletje

Konjeniško jahalno društvo prijatelj Petre je v začetku julija 2011 pripravilo že 7. srečanje konjenikov. Kljub dežju smo uspeli izpeljati zastavljene cilje. Spretnostno viteških iger se je udeležilo 26 tekmovalcev iz sorodnih društev: Jurjeve konjenice, CCC Legen, Pohorske konjenice, Bistriško konjerejskega društva, K.D. Dobrna, K.D. Blagovna, K.D. Cirkovce, K.D. Šmarje, K.D. Šmartno ob Paki in člani novoustanovljenega društva iz Mislinje ter prijatelji iz cele Slovenije. Bili smo zelo veseli, saj je Joži Špegelj iz Spodnjega Doliča, sicer član našega društva, s konjem Ex-om dosegel 3. mesto in prejel lep pokal iz rok gospoda župana Slavka Vetrha, ki je podeljeval tudi vse ostale pokale.

Srečanja se je udeležilo 48 konjenikov in konj. Največjo hitrost v galopu so dosegli konjeniki

iz Šmarja pri Jelšah v kategoriji toplokrvnih konj. Prvo mesto v kategoriji hladnokrvnih konj pa je odnesel član Cross Country Cluba Legen.

Tekmo so vodili strokovno izkušeni sodniki s sodelavci. Zapisnikarica in glavna v komisiji je bila ga. dr. Leonarda Pirmanšek. Člana komisije sta bila g. Miro Pukl in g. Anton Krajnc. Prireditev je povezoval g. Cveto Štefanič. Tudi za varnost smo poskrbeli. Prisotna je bila zdravniška ekipa.

Kljub dežju je bilo veliko gledalcev, ki so navijali za svoje tekmovalce. Po tekmi pa je vendarle posijalo sonce in nadaljevali smo družabno srečanje, na katerem smo razglasili rezultate in uživali pri pogovoru in tudi plesu. S tem že tradicionalnim srečanjem želimo organizatorji nadaljevati in se srečati tudi naslednje leto.

Drugo nedeljo v juliju pa smo skupaj s KTD Sv. Vid pripravili prvo žeganje konj pri cerkvi sv. Vida, ki se ga je udeležilo enajst konjenikov. Prijezdili so iz Mislinje, Šentflorjana, Zreč, Slovenskih Konjic in okoliških krajev.

Poleti smo na konjskih hrbitih prejezdili poti do Ribniške kočice in jezer do Klopnega vrha in celo Pohorje. Najbolj ponosni pa smo na člana Jožija Špeglja in Urbana Sušca, ki sta dosegla zelo lepe uspehe in dober glas Vitanja ponesla po Sloveniji. Najprej sta v Imenem dosegla; Urban drugo mesto na spretnostni ježi s konjem Nazirjem in Jože prvo mesto v galopski dirki arabcev (1200 m) s konjem Exom. Pri KD Mustang – Gomilsko pa sta v spretnostni ježi dosegla prvo mesto Urban in konj Nazir, drugo mesto pa Jože s konjem Exom.

Martica Sušec

Ustvarjanje ročnih del

Počasi odhaja poletje in bliža se čas ZIMSKIH URIC ~ čas za ustvarjanje raznih ročnih del ~

Počasi se poletje poslavlja in potrebno bo razmišljati, kako se zaposliti v jesenskih in zimskih večerih. To je pravi čas za ustvarjanje raznih ročnih del.

Zato že razmišljam o tečaju ročnih del, ki bi ga tudi to jesen in zimo izvajali pod okriljem Turističnega društva Vitanje. Predvidevam, da bomo tečaj pričeli v mesecu oktobru. Vse informacije bodo pravočasno objavljene na oglasnih deskah v Vitanju, pa tudi v tedniku Novice. Vse, ki imate interes, da se naučite kaj novega, izmenjate izkušnje z nastajanjem ročnih del z drugimi članicami in ustvarite kakšen nov izdelek, vabimo, da se nam pridružite.

Na skupnih srečanjih bomo ustvarjali razne izdelke (prtičke, zavese, voščilnice,

novogavice, božično-novoletne okraske, blazine...) v različnih tehnikah izdelave (pletenje, kvačkanje, hardanger vezenje in rishelieu vezenje), odvisno od interesa. Namen teh srečanj ni samo v izdelavi raznih ročnih izdelkov, ampak je tudi prijetno druženje in pri tem druženju nastajajo krasni izdelki. Veliko zanimanje pa je tudi za klekljanje. Že ob koncu pomladanskega tečaja so se začele uresničevati naše želje, da bi osvojile klekljanje idrijskih čipk, in tako je že nastalo nekaj klekljanih izdelkov. Kar veliko članic ima željo, da bi to tudi nadaljevali.

Ob naših prijetnih druženjih je nastalo in še bo veliko lepih izdelkov, zato upamo, da bomo imeli v naslednjem letu možnost pripraviti tudi razstavo naših izdelkov.

Vodja tečaja: Angela Lušenc

Naša dobra dela...

Eno od poslanstev Aktivnega društva Vitanje je skrb za kraj in pomoč sokrajanom. V štirih mesecih, kolikor obstajamo, smo to poslanstvo vzeli še kako resno. Organizirali smo kar tri delovne akcije, v katerih smo prebarvali večji del občinske ograje. 21. maja smo v sklopu vseslovenskega projekta Mlade face prebarvali ograjo pri cerkvi sv. Petra in Pavla, 4. junija smo prebarvali ograjo okoli OŠ Vitanje in 20. avgusta smo prebarvali ograjo na škarpri pri gospodu Dragu Pungartniku. Čopičev pa nismo odložili niti ko so nas za pomoč prosili v vitanjskem vrtcu in osnovni šoli. 9. julija smo prebarvali "foršprung" vrtca, od 23. - 26. avgusta pa smo se mudili

na hodnikih osnovne šole, kjer smo preplekali glavne hodnike in jih odeli v nove barve. Za pomlad nam je tako ostalo samo še barvanje ograje na Hriberco in pomoč vrtcu, ki si ga v kratkem želimo videti z novo fasado. Pri akcijah smo sodelovali mladi od 7 - 28 let, veselimo pa se že podiranja novih starostnih rekordov pri udeležencih. Upamo, da smo vam s tem vsaj malo dokazali, da mladi nismo le nadloga, ampak da znamo marsikaj postoriti in nam ni težko pomagati, še posebej ko gre za dobro vseh nas. Želimo si, da bi se nam v prihodnje pridružilo še več pridnih rok in ustvarjalnih glav.

Aktivno društvo Vitanje

Mladinska skupina

Ko je v Vitanje prišel pater Lojze Cvikel, se je v naši župniji ponovno prebudila mladinska skupina. Sprva smo bili le štirje, zdaj pa nas je že štirinajst.

Dobivamo se vsak petek zvečer v župnišču. Pogovarjamo se o različnih temah in se skupaj zabavamo. Naša srečanja smo si do zdaj popestrili s peko palačink, obiranjem farovških češenj in igranjem družabne igre Activity.

Včasih se skupaj udeležimo tudi svete maše. Pomagali smo tudi pri prodaji učbenikov za verouk, ob koncu šolskega leta pa smo pripravili tudi zaključno mašo in piknik za devetošolce.

Večkrat smo šli že tudi na kakšen celodnevni izlet. Bili smo na Rogli, v Mariboru in na festivalu mladih v Stični.

V Mariboru smo si najprej ogledali škofijo, kjer nas je pozdravil nadškof Kramberger, nato pa smo se sprehodili mimo glavnih znamenitosti, šli pa smo tudi na čevapčiče.

Na Rogli smo si ogledali cerkev in se podali na stolp. Sprehodili smo se do Peska in se peljali s sedežnico. Imeli smo tudi piknik z domačimi dobrotami. Za na konec smo se vozili še z adrenalinskimi sankami.

V Stično smo se odpravili z avtobusom, skupaj z mladino iz Socke in Nove Cerkve. Dolgo vožnjo smo si krajšali s pogovorom, igranjem družabnih iger in prepevanjem ob zvokih kitare in harmonike. V Stični smo bili cel dan. Udeležili smo se različnih delavnic, molitve in tudi svete maše. Spoznali smo veliko novega in se tudi marsikaj naučili.

1. Poletne igre

Komaj se je začel prejubati dan, ko smo se v soboto, 27. 8. 2011, člani Aktivnega društva Vitanje zbrali za OŠ Vitanje. S pozitivnim zagonom smo pripravili poligon za otroke, sestavili ograje za živali in pripravili prostor za našo eko-avtopralnico. Na pomoč so nam brez oklevanja priskočili nekateri Vitanjčani, ki so nam zjutraj pokosili travo, nam posodili različne kable in cevi, posodili rekvizite in nam dali vedeti, da v Vitanju nikoli ne ostaneš sam. Ob desetih smo štartali z eko-avtopralnico na parkirišču nad šolo.

Uporabljali smo naravi prijazen eko-šampon, fantje in dekleta pa so se zabavali, medtem ko so oprali okoli 30 avtov, traktor, 5 motorjev, kombi in štirikolesnika. Po četrti uri pa se je zelenica za šolo začela polniti z otroki najrazličnejših let, za katere smo pripravili spretnostni poligon in mini zoo. Otroci so se pomerili v petih različnih igrah: Vreča krompirja, Pijani balonček, Piramida, Slepni nogomet in Divja dirka. Vsak otrok je dobil svoj kartonček, kamor je za uspešno

opravljeno igro prejel štampiljko, nato pa je z zbranimi petimi žigi dobil palačinko in cedevito. Ko smo naše malčke dodobra izmučili in se je že začel spuščati mrak, smo jih posedli na odejice na zelenici in jim predvajali film na prostem. Ogleдали smo si v slovenščino sinhronizirano risanko Mali pišček in se zraven mastili s pečeno koruzo. Dan je bil poln smeha in otroškega veselja, kar je članom Aktivnega društva poplačalo trud za pripravo dogodka.

Posebej toplo se zahvaljujemo vsem sokrajanom, ki ste nas podprli in ki nam s spodbudnimi besedami vlivate zagon za prihodnost. Posebna zahvala pa tudi vsem, ki ste nas materialno podprli oz. nam pomagali pri izvedbi projektov: Občini Vitanje, OŠ Vitanje, Mesnici Mastnak, Piceriji Paradajz Slovenske Konjice, Neles d.o.o. okna in vrata, Trgovini Center Angela Makovšek, Central Caffè Slovenske Konjice, Zavarovalnemu zastopništvu Tadej Vetrh s.p., PGD Vitanje in GKN Driveline. Aktivno društvo Vitanje

Domov smo se vrnilo zvečer, polni novih vtisov, doživetij in izkušenj.

Odkar je v Vitanju mladinska skupina, smo se mladi med sabo še bolj povezali. Mladje se imamo odlično in upamo, da se bomo še

dolgo srečevali. Vabimo pa vse vas, mlade, da se nam pridružite v petek zvečer ob 20.00!

Ana Marija Cimperman in Anja Pogladič

Znova v šolo

Pesnik Tone Pavček pravi: Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca. A če ne prideš ne prvič ne drugič do krova in pravega kova, poskusi: vnovič in zopet in znova.

In znova se je pričelo vzgojno-izobraževalno delo za 201 učenca (102 deklici in 99 dečkov) OŠ Vitanje. Prvič je šolski prag prestopilo 17 učencev. Kaj smo pripravili za šolsko leto 2011-2012? Poleg rednih vzdrževalnih del je bilo v učilnici tehnike oz. likovne vzgoje opravljeno pleskanje stene, dodana so korita in ploščice. Hišnik je učencem prvega razreda prepleskal in preuredil garderobni prostor. Člani Aktivnega društva Vitanje so prebelili dva hodnika in stopnišče. Namestili smo šolski kompostnik, tako da organske odpadke strogo ločujemo od drugih. V pripravi je prostor za šolska kolesa.

V letošnjem šolskem letu bomo posebno pozornost namenili

uvajanju posodobljenih učnih načrtov pri nekaterih predmetih in vključevanju sodobnih oblik dela, zlasti pri naravoslovnih predmetih.

Pri pouku bomo več časa namenili branju. Letos bomo tudi prvič organizirali noč branja in uvedli nekaj novosti v podaljšanem bivanju ter s tem popestrili delo v oddelkih podaljšanega bivanja. Nadaljevali bomo različne akcije, kot so, zbiranje starega papirja, zamaškov, kartuš ipd.

Posebno skrb bomo namenili izboljševanju vzgojne problematike na šoli, upoštevanju hišnega reda, uresničevanju Vzgojnega načrta, opazovali bomo vedenje učencev pri malici, pred poukom in med njim ter izbrali razred, ki bo pri tem najboljši. Naša želja je k temu vključiti vse učence in njihove starše. Vsem učencem, ki bodo želeli, bomo omogočili dodatno učenje in sodelovanje na različnih šolskih tekmovanjih. Vzpodbujali in nagrajevali bomo delavnost, prizadevnost in medsebojno pomoč pri delu. Na-

Garderoba 1. razreda

daljevali bomo že začete projekte Zdrava šola, E-šolstvo, Rastem s knjigo, Bralna značka, Naša mala knjižnica in Evropska vas. Letos naj bi učenci podrobneje spoznali našo sosedo Madžarsko. Učenci tretjega razreda pa bodo vključeni v interni projekt zgodnjega poučevanja tujega jezika - angleščine. Da bi staršem zmanjšali finančne stroške, bomo čim več dnevov dejavnosti izvedli v šolah v naravi v ČSOD.

Kaj bi radi še uresničili v tem šolskem letu? Menjali zunanje stene vmesnega prizidka in s tem zmanjšali toplotne izgube, prepleskali hodnike in stopnišče v stari šoli ter učilnice v vmesnem prizidku, posodobili šolsko knjižnico in uredili bralni kotiček za učence, pričeli aktivnosti za izgradnjo igrišča ob telovadnici in trasirali krožno učno pot v okolici Vitanja.

Vsi dobro vemo, da sami prostori, pa naj bodo še tako vrhunsko urejeni, ne pomenijo vse. Šolskemu prostoru oziroma šoli

dajo dušo in resnično vrednost učenci, starši, zaposleni na šoli, krajanje, predstavniki lokalne skupnosti, skratka, vsi, ki se redno ali občasno vključujejo v delo šole ali pa so samo ključni obiskovalci šole. Želim si ustvarjalnega sodelovanja z vsemi udeleženci v vzgojno-izobraževalnem procesu.

Učiteljice in učitelji bodo učencem posredovali nova znanja. Z vsakim novim znanjem pa se odpirajo nova obzorja, polna dogodivščin in zanimivih zgodb. Želim si, da bi jih z veseljem sprejemali; tako jim šola ne bo breme, ampak bo pomagala odkrivati, razvijati njihove talente, gradila njihovo osebnost in iz njih naredila velike ljudi. Ljudi, ki vedo, kaj hočejo.

Učencem sem na prvi šolski dan povedala, šola je OK. Tisti, ki tega še ne vedo, bodo to prav gotovo razumeli, ko bodo v mojih letih.

Ravnateljica: mag. Tilka Jakob

Delovna akcija članov Aktivnega društva Vitanje

V času od 23. do 26. avgusta 2011 so člani Aktivnega društva Vitanje prebelili hodnika in stopnišče v OŠ Vitanje.

Delo je bilo obsežno. Nanj so se dobro pripravili. S seboj so prinesli pleskarska orodja in lestve. Stene so prepleskali z dvema barvama, ki ju je pripravil hišnik g. Roman Kotnik.

Za šolo je bila ta prostovoljna akcija zelo koristna. V njej so

sodelovali: **Matej Vrhovnik, Dejan Fijavž, Blaž Marovšek, Alja Plankl, Ana Jakop, Doni Sadikaj, Anže Plankl, Nejc Leskovar, Luka Pačnik, Aljaž Plankl, Tadej Vetrih.**

Vsem se najlepše zahvaljujem. Bili so dobra ekipa.

Fotografije o tej akciji so na spletni strani šole.

Ravnateljica OŠ Vitanje: mag. Tilka Jakob

Končni izlet Vrtca Vitanje

Ob koncu šol. leta so se otroci Vrtca Vitanje 11. junija skupaj s starši odpravili na končni izlet, in sicer v Arboretum Volčji Potok. Zbrali so se pred vrtcem, nato pa sta jih v arboretum odpeljala kar dva avtobusa, saj se jih je večina odzvalo in odpravilo na izlet. Na avtobusih so jih strokovne delavke lepo pozdravile in jim zaželele prijeten dopoldan. V arboretumu so si lahko ogledali marsikaj; tako razne rastline kot tudi živali. Tisti najbolj pogumni so se lahko dotaknili kače, si pobježe po-

gledali ptičjega pajka, žabe in druge živali. Vozili so se z vlakcem, se igrali na igralih, od blizu pa so lahko videli tudi razne kipe dinosavrov, ki stojijo na različnih mestih arboretuma. Otroci so se zelo zabavali, izrazi na obrazih njihovih staršev pa so povedali, da so se tudi starši imeli lepo, predvsem so uživali ob pogledu na njihove otroke, ki so se imeli res krasno. Polni doživetij so se okoli 13. ure vračali v Vitanje.

Za vrtec: vzg. Kristina Beškovnik

Vožnja z vlakcem

Poziranje pred dinosavrom

Zaključek vrtca ter slovo od minimaturantov

Tudi lansko šolsko leto so v Vrtcu Vitanje pripravili zaključek ter slovo od minimaturantov. Tokrat so prireditev pripravili na igrišču za osnovno šolo, in sicer 16. junija. Najprej so se skupine vrtca predstavile s kratkim programom; zadnji so se predstavili minimaturantje ter se poslovili od vrtca. Po prireditvi so sledile športne igre, ki so jih pripravile strokovne delavke vrtca. Sodelovali so lahko tako otroci kot njihovi starši.

Tako so jim pripravile poligon, skakanje z vrečami od krompirja in tekmovanje v prenašanju vode, pred igrami pa so poskrbele za primerno ogrevanje s tekmo ter z vajami od glave do pete. Ko so bile športne igre končane, so se lahko pogostili s slastnimi palačinkami, katere je pomagal speči g. Robi Vovk, in s sokom. Prireditve je uspela. Zadovoljni so bili tako starši kot strokovne delavke, najbolj pa so seveda uživali otroci.

Vrtec se predstavi

V Vrtec Vitanje je letos vpisanih 64 otrok. Formirane so štiri skupine. Ena skupina drugega starostnega obdobja je v prostorih OŠ. Da smo lahko sprejeli v vrtec vse otroke, je občina Vitanje, ki je ustanoviteljica Vrtca, odobrila fleksibilen normativ in povečala število otrok v vsaki skupini za dva otroke.

Za spodbujanje in ustvarjanje prijetnega, zaupnega vzdušja skrbijo: v skupini SONČKOV vzgojiteljica Karolina Kotnik in pomočnica vzgojiteljice Andreja Pušnik, v skupini ŽOGIC vzgojiteljica Kristina Beškovnik in pomočnica vzgojiteljice Katja Kotnik, v skupini MEDVEDKOV vzgojiteljica Magda Kos in pomočnica vzgojiteljice Tamara Hren, v skupini PIKAPOLONIC, ki je v osnovni šoli pa vzgojiteljica Darja Podgoršek.

Za male nadobudneže se je uvajalni mesec na temo

SPOZNAJMO SE IN IGRAJMO SE SKUPAJ pričel pestro: novo okolje, raziskovanje, vzpostavljanje in vzdrževanje prijateljskih odnosov, vključevanje v dejavnosti in v vsakdanje življenje v vrtcu.

Ob tej priložnosti bi se zahvalile staršem, da nam zaupajo otroke.

»Starši so prve osebe, ki spletajo ljubezen in varnost okoli svojega otroka, vrtec je za otroka drugi dom.«

V vrtcu Vitanje se zavedamo, da je vsak otrok drugačen in edinstven; takšnega tudi sprejemamo ter se trudimo, da bi bil vsak dan zanj prijeten in zanimiv.

Za vrtec vodja enote: Magda Kos Vitanje, 18. 9. 2011

Športne igre ob zaključku vrtca Vitanje

ADV v vrtcu

V soboto, 9. 7. 2011, je bilo v vrtcu Vitanje malo drugače. Ob 9. uri je na zelenici pred vrtcem kar mrgolelo. Namesto malčkov so se zbirali člani Aktiva mladih iz Vitanja -Tadej Vetrih, Katarina Jošt, Luka Pačnik, Matej Vrhovnik, Anže Plankl, Alja Plankl, Nejc Leskovar, Doni Sadikaj, Aljaž Plankl, Boštjan Vetrih, Boštjan Kušar in Blaž Oprešnik. Pred desetletjem so tudi oni obiskovali naš vrtec.

S seboj so namesto copat imeli velike lestve, čopiče in posode za barvo.

Odločili so se, da nam preb-

arvajo vse lesene površine, saj so jih vremenske razmere že dobro načele in potrebna je bila ponovna zaščita in osvežitev.

Njihovo delo je bilo dobro organizirano in marljivo, tako da so z barvanjem zaključili okrog 16. ure popoldan.

Barvo smo dobili od Občine Vitanje.

Sponzorji hrane in pijače so bili: Občina Vitanje, mesarija Mastnjak, Mercator Vitanje, Central caffe Slov Konjice, župan Slavko Vetrih.

Za delovno vneto je s predvajanjem glasbe skrbel Aleš Somrak. Vsem se v imenu kolektiva vrtca Vitanje zahvaljujem

Posebna zahvala gre članom Aktiva mladih, za njihovo prostovoljno ter nesebično delo.

Vodja vrtca Vitanje: Magda Kos

PRVI ŠOLSKI DAN V PRVEM RAZREDU

Že malo pred koncem počitnic smo nekateri učenci na prošnjo učiteljic Brede in Verice hodili v šolo. Vadili smo igro, namenjeno sprejemu prvošolčkov. Seveda smo se vmes še počitniško zabavali, a vsi smo se trudili, da bi bilo vse v najlepšem redu, ko bodo oči prvošolčkov usmerjene v nas. In res je bilo tako. Na pomoč so priskočili še učenci 4. razreda. Nejc je namreč med počitnicami naslikal plakat, Žiga je s harmoniko sodeloval v naši povezavi, program so popestrili še člani ansambla Zlati sonček. Nastop je bil za vse nastopajoče razvedrilo in zabava, za šestošolce pa veselje še večje, ker je naša razredničarka dovolila, da smo lahko dan preživeli s prvošolčki. Ko so namreč starši odšli z učiteljicami na roditeljski sestanek, smo bili mi njihovi vodje. Aljaž je zaigral na harmoniko, Barbara, Petra, Urh, David in jaz pa smo učilnico spremenili v ustvarjalne kotičke. Najprej smo vse prvošolčke animirali s plesom račke, nato pa še v posameznih kotičkih z lego kockami, družabnimi igrami in igrami na galeriji. Ker sta njihova letošnja junaka Lili in Bine zelo aktualna, je bila v frizerskem salonu gneča. Naj še dodam, da sta ob tem skrbeli za nadzor gospe Simona in Ksenija, ki je dogodke zabeležila še s fotoaparatom. Da smo sprejeli drug drugega, povedo tudi kratka mnenja treh šestošolcev in izjave prvošolcev:

po kotičkih.

Nik: Čokoladice so bile dobre, rad prihajam v šolo.

Filip: Všeč mi je učenje. Veselil sem se šole, lahko se igramo.

Eva: Všeč mi je bil ples in tudi čokoladice so bile zelo dobre. Punce so nam naredile čopke.

Katarina: Lahko se igramo na galeriji, dobili smo igrače Lili in Bineta. Pri igri so nam pomagali starejši učenci.

Tea: Česala sem punčko.

Nika: Ko ni bilo staršev, smo s starejšimi učenci plesali račke.

Nina: Za darilo smo dobili tudi knjigo.

Aljaž: Rad hodim v šolo.

Tina: Raje sem v šoli kot v vrtcu,

Blaž: Vsak dan v šoli je super.

Barbara: Rada rišem.

Žiga: Rad hodim v šolo in se učim.

Alja: Prvi dan je bilo super, darilo je bilo zanimivo. Rada rišem.

Rok: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se z učenci iz šestega razreda igrali z lego kockami.

Rene: Vedno nosim svojo igračko zraven v šolo, saj mi

prinaša srečo.

In še kratka mnenja treh šestošolcev:

Urh: Bilo je zelo fino.

Aljaž G.: Ko sem bil s prvošolčki, je bilo zelo prijetno.

David: Učence iz prvega razreda sem z veseljem učil štiri v vrsto.

Gaja Hribnik 6. a

3. razred

Nas razred
V naš razred je prišel novi učenec Filip. Vsi smo se ga razveselili. Vesela sem, da že znam veliko stvari. Spoznali bomo tudi pisane žrke. Šole sem se razveselila. V šolo zelo rada hodim. Imam učiteljico Lidijo Čresnik, ki je zelo prijazna. V šoli se imamo lepo. Učiteljica nas je naučila toliko stvari, da že znamo kar veliko reči. V šoli zbiramo tudi zvezdice.
Tjaša Kodrun 3.R

Nas razred
V našem razredu se počutimo zelo lepo. Veliko beremo in računamo. Dobili smo tudi novega učenca. Ime mu je Filip. Je zelo velik. Prišel je iz Poljčan. Med počitnicami sem pogrešala šolo. V našem razredu nas je 23. Uči nas Lidija Čresnik.
Eva Jelenska 3.R

119 Nas razred
Sedaj smo že 3. razred. Dobili smo novega sošolca. Ime mu je Filip. Vsi smo ga lepo sprejeli. Lepo je, da se učiteljica ne krega. V 3. razredu je za otrok. Rada hodim v šolo. Naši učitelj je imeno Lidija Čresnik. Učiteljica je zelo prijazna. Komaj čakam, da začnemo računati na lest. Najraje imam sportna. Vsi so zelo prijazni.
Larisa Pesjak 3.R

Nas razred
Zdaj obiskujem 3. razred. Tam mi je zelo lepo. Komaj čakam, da bom imela obhajilo. Dobili smo novega sošolca. Ime mu je Filip. Komaj čakam, da bomo šli na različne izlete. V 3. razredu se bomo že veliko naučili. Uči me učiteljica Lidija Čresnik. Med počitnicami sem malo pogrešala šolo. V 3. razredu se bomo naučili števila čez 100. V 3. razredu se imam zelo lepo.
Nika Jeseničnik 3.R

Začeli smo glodati

Tako, pa smo spet v naši stari, dobri šoli, ki je med počitnicami po zaslugi Aktivnega društva Vitanje dobila novo podobo. Prebarvali so hodnike, ki se nam pristrčno smeji v modri in rumeni barvi.

Najprej smo poslušali govor predsednika države dr. Danila Türka, ki nam je zaželel vse dobro v novem šolskem letu. Potem nam je nekaj besed namenil še župan Vitanja Slavko Vetrlih.

Prvič pa nam je zaigral tudi šolski ansambel Zlati sonček. Po nekaj minutah uživanja v domači glasbi nas je ogovorila še ravnateljica mag. Tilka Jakob. Po končanem sestanku smo odšli v učilnice,

kjer smo bili veseli, da se znova srečamo. (Lucija, 9. r)

Na vprašanja sedmošolk Jasne, Andreje in Ane Marije, kako se počutijo znova v šolskih klopih, so učenci OŠ Vitanje odgovorili:

Maruša Grm, 2. r.: Dobro, ker grem iz 1. a v 2. b in bom dobila novo učiteljico.

Larisa Pesjak, 3. r.: Vesela sem bila, da se bom lahko znova naučila novih stvari.

Lucija Repas, 5. r.: V redu, ker sem ponovno videla stare sošolce in prijatelje.

Florjan Matijec, 6. r.: Bilo je zanimivo, ker smo prišli na višjo stopnjo in sem dobil svojo omarico.

Sašo Jakob, 7. r.: Bilo je odlično, ker smo dobili "ful fajno" razredničarko in ker se je vrnil naš prejšnji sošolec, ki je moj prijatelj.

Akcija prevzema zapuščenih in odsluženih vozil se nadaljuje

Od meseca aprila do meseca avgusta smo zelo uspešno izvajali akcijo zbiranja in prevzemanja odsluženih motornih vozil iz vaše lokalne skupnosti.

Obveščamo vas, da se akcija zbiranja in prevzemanja odsluženih motornih vozil iz vaše lokalne skupnosti nadaljuje **do konca leta 2011**.

Kot koncesionar za izvajanje gospodarske javne službe ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili na vašem območju vas pozivamo, da poskušamo skupaj do konca leta 2011 prevzeti čim več odsluženih vozil iz vaše lokalne skupnosti.

Predlagamo, da skušate občane, obvestiti (spletna stran, lokalna TV in radio, krajevne skupnosti, UE...), da lahko izrabljeno motorno vozilo predajo družbi Karbon kot pooblaščenemu koncesionarju **na svojem domu in brezplačno**. Ob predaji odsluženega vozila zadnji lastnik prejme **potrdilo o razgradnji**.

Vse občane vaše občine, ki razpolagajo z odsluženimi vozili ter jih želijo oddati v **brezplačno ekološko razgradnjo** prosimo, da za odvoz pokličejo pooblaščenega predstavnika podjetja Karbon d.o.o. (Peter Sever, gsm: 041 690 957, e-pošta: peter.sever@karbon.si).

Prevzem odsluženih vozil na domu bo trajal do konca leta 2011.

V pričakovanju uspešno izpeljane akcije vas pozdravljamo!

Velenje, 31. 08. 2011

Peter SEVER
Tehnični vodja IMV

Obvestilo

Občina Vitanje je prenovila svojo spletno stran:

www.vitanje.si
Vabljeni k ogledu.

Vabilo!

Moški pevski zbor Vitanje vabi vse, ki imajo radi zborovsko petje, da se nam pridružijo na pevskih vajah. Nova sezona se začne 5.10.2011 ob 19. uri v jedilnici Osnovne šole Vitanje.

Vse dodatne informacije pa so na voljo na telefonski številki 041/794-024 (Borut Krajnc).

Vitanjčan

Prispevke za naslednjo številko glasila pričakujemo do 12. decembra 2011, po možnosti na disketi ali v elektronski obliki na naslov: info@vitanje.si. Zažele so fotografije, pri katerih naj bo naveden avtor in kaj predstavlja.

Turistično društvo aktivno

Čeprav je v letu 2011 odpadla velika tradicionalna prireditve HOLCERIJA, zaradi gradnje velikega kulturnega središča evropskih vesoljskih tehnologij, je društvo kljub temu aktivno. Popravili smo klopi ob poteh, komisija za ocenjevanje urejenega okolja je obiskala posameznike po zaselkih. Fotografije lepo urejenega okolja, kmetijskih in stanovanjskih objektov smo že tudi dali v izdelavo. Udeležili smo se tudi sejma AGRA v Gornji Radgoni, kjer je bila rdeča nit predstavitev

travniški sadovnjaki. Član našega društva Ivan Oprešnik je cepil nekaj sadik divjakov češnje, hruške in jabolane. Prikazovali smo stari način cepljenja (na oko in cepič). Veliko obiskovalcev se je zanimalo kje izkopati in dobiti sadike divjega sadja, in tudi za sam potek cepljenja. Posredovali smo jim informacije, koliko imamo znanja in izkušenj. Nekateri so zadovoljni, drugi pa molče odhajali naprej po sejmu. Ko pišem ta članek, že imam vabilo za udeležbo na turističnih igrah v Zrečah. Teh se bomo

udeležili saj naši člani dosegajo na tekmovanju dobre rezultate in tudi prva mesta. Plan društva s tem še ni končan. Do konca leta je ostalo še veliko dela. Za konec

vsem še lep turistični pozdrav in vabilo simpatizerjem, da se včlanijo v TD Vitanje.

Predsednik Javornik

Nagrajenci za lepo okolje 2011

Vrtnice prejmejo:

Alenka Navršnik, Paka 42

Danica Kuzman, Hudinja 4

Marija Založnik
in Marjeta Cokan, Štajnhof 14

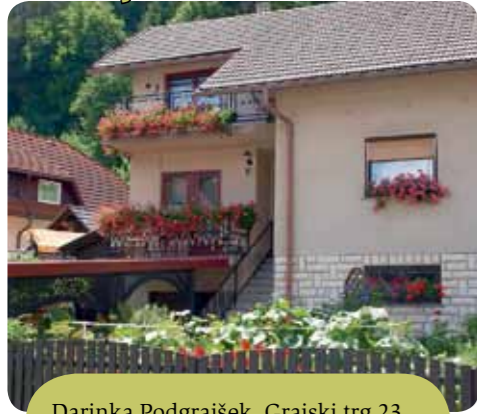
Od 14. junija 2011
do 21. septembra 2011
so se v naši občini rodili
dve punčki
in osem fantkov.

Staršem iskreno čestitamo,
novorojenčkom pa želimo
vse lepo v življenju.

Slavko Vetrh, župan

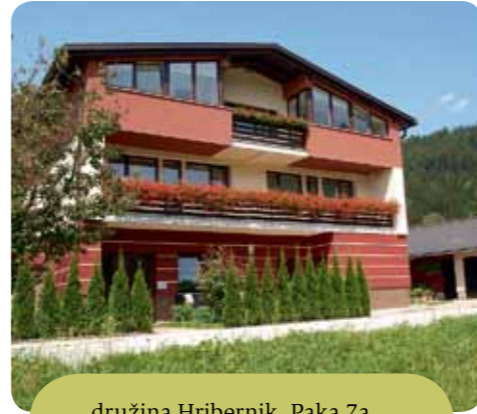
Priznanja:

Darinka Podgrajšek, Grajski trg 23

Marta Slivnikar, Antonova ul. 1

družina Hribernik, Paka 7a

Štefanija in Cvetka Jevnišek, Sp. Dolič 25

Alojzija Korošec, Ljubnica 53

Cvetka Jevšenak, Ljubnica 63

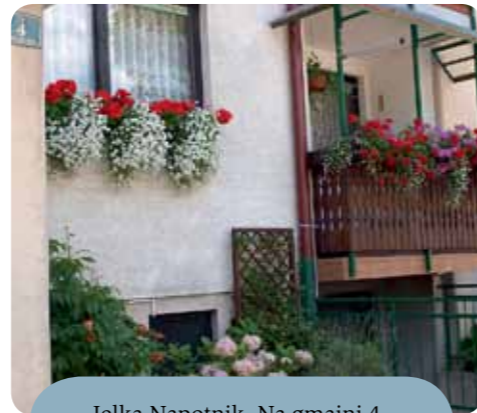
Pohvale:

Viktorija Lužnik, Sp. Dolič 20

Darinka Sevšek, Na gmajni 4

Jelka Napotnik, Na gmajni 4

Vsem nagrajencem čestitamo in dodajamo tole misel: »Lepi zgledi imajo običajno posnemovalce.«

Naj jih bo čim več.

Hvala vam!

Marinka Krajnc

Marija Jančič, Brezen 26

Slavica Pungartnik, Paka 41